

**Powiatowy Urząd Pracy w
Obornikach**
ul. Sądowa 5, 64-600 Oborniki
tel. (0-61) 653 66 36, e-mail: poob@praca.gov.pl
www.powiatobornicki.pl
www.oborniki.praca.gov.pl

Sprawozdanie z działalności Powiatowego Urzędu Pracy w Obornikach za rok 2018

Opracował: Leszek Juraszek

W opracowaniu wykorzystano artykuły oraz informacje z „Dziennika Gazeta Prawna”, materiały i opracowania własne PUP, WUP i MRPiPS oraz dane z Internetu

Bezrobocie w latach międzywojennych w Obornikach

„Całkiem niedawno, 11 listopada ubiegłego roku, obchodziliśmy wielkie święto – stulecie odzyskania przez Polskę niepodległości. Wtedy, pod koniec 1918r., rozpoczął się trudny okres odbudowy państwa. Jednym z największych problemów w kraju było szybko rosnące bezrobocie. Z danych zawartych w sprawozdaniu z działalności Funduszu Bezrobocia wynika, że w 1918r. w Polsce było ok. 450 tys. bezrobotnych. Faktycznie ich liczba była prawdopodobnie znacznie wyższa. Wymagało to pilnej reakcji władz. I tak na mocy uchwały Rady Ministrów z 30 grudnia 1918r. oraz dekretu z 30 grudnia 1918r. o utworzeniu państwowego urzędu do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników powołano do życia Komitet Niesienia Pomocy Bezrobotnym. Niespełna miesiąc później dekretem z 27 stycznia 1919r. podpisanym przez Marszałka Józefa Piłsudskiego nakazano utworzenie państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami.”

Autor: Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Elżbieta Rafalska

DZIENNIK PRAW		
		
PAŃSTWA POLSKIEGO.		
WARSZAWA	Nr 11.	4 lutego 1919
Treść:		
127. Dekret o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami		43
128. Dekret w przedmiocie poboru jednorazowej państwowej daniny od nieruchomości i majątku w kapitale		90
129. Dekret o skarbie narodowym, powstałym z ofiar prywatnych		99
130. Dekret w sprawie uregulowania produkcji spirytusu		99

127
DEKRET
o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami.
Na wniosek Rady Ministrów stanowi:
Art. 1. W celu ułatwienia wyszukiwania pracy oraz w celu opieki nad wychodźcami polskimi tworzą się państwowe urzędy pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami, które podlegają Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej. Urzędy te powstać mają zależnie od decyzji Ministra Pracy i Opieki Społecznej w miastach powiatowych, punktach pogranicznych oraz tych miejscowościach, w których okaże się to szczególnie pożądanem.
Art. 2. Do zadań urzędów należy:
1) pośrednictwo pracy dla wszelkich kategorii pracowników, poszukujących zarobków tak wewnątrz kraju jak zagranicą;
2) porada przy wyborze lub zmianie zawodu;
3) udzielanie informacji o krajowych i zagranicznych stosunkach zarobkowych, dostarczanie wychodźcom wiadomości, potrzebnych do strzeżenia się przed błędami i wyczerpaniem podczas podróży

„Podporządkowane zostały one Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej, a odpowiedzialne były m. in. za prowadzenie usługi pośrednictwa pracy dla wszystkich poszukujących pracy w kraju i za granicą, udzielanie porad przy wyborze lub zmianie zawodu, a także kontrolowanie treści umów zawieranych z pracownikami sezonowymi. Standardy pośrednictwa pracy odpowiadały zaleceniom zawartym w konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy przyjętej na inauguracyjnej sesji MOP w 1919r. (choć samą konwencję Polska przyjęła dopiero w 1925r.). Wkrótce w życie wchodzi konstytucja marcowa. W artykule 102 wskazano na prawo każdego obywatela do opieki państwa nad jego pracą, a w razie jej braku – prawo do zabezpieczenia społecznego.

W okresie międzywojennym usługi pośrednictwa mogły być prowadzone również przez instytucje prywatne i społeczne – po uzyskaniu zezwolenia od Ministra Pracy i Opieki Społecznej. Wówczas, w przeciwieństwie do państwowych, usługi miały charakter płatny.

Pod koniec 1922r. w Polsce funkcjonowało 89 jednostek realizujących zadania określone w konstytucji marcowej i dekrety z 1919r. Zatrudnionych było w nich około 3,5 tys. urzędników. Niestety, o ile np. w Wielkopolsce było ich pod dostatkiem, to mieszkańcy wschodnich województw

nie mieli łatwego dostępu do pośredników pracy. Trudno powiedzieć, ile osób objętych było w okresie międzywojennym pod opieką biur pośrednictwa pracy. Niektóre źródła podają, że było ich ok. 139 tys. Statystyki urzędów pracy mówią o 180 tys. Dane z drugiego powszechnego spisu ludności z 1931r. wskazują, że liczba bezrobotnych wynosiła ponad 600 tys. W ciągu pierwszych 20 lat niepodległości zmieniały się priorytety w polityce rynku pracy. Początkowo koncentrowano się na zapewnieniu bezpieczeństwa socjalnego – dopiero pod koniec lat 30-tych popularne stały się aktywne formy wspierania bezrobocia, w tym roboty publiczne.

W 1924r. powstał Fundusz Bezrobocia, w 1927 – Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, a w 1933 – Fundusz Pracy. Oba Fundusze połączono w jeden w 1934r.”

Wojna, po wojnie – i co dalej?

„ Rok 1945. Po drugiej wojnie światowej pojawiła się potrzeba nowej organizacji instytucji obsługujących rynek pracy. Kwestię tę uregulowano dekretem z 2 sierpnia 1945r. o urzędach zatrudnienia. Od tej pory monopol na prowadzenie pośrednictwa pracy miało państwo.

Nowe podejście do polityki rynku pracy i jego podmiotów znalazło swoje odbicie w konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z 22 lipca 1952r. Artykuł 14 gwarantował każdemu obywatelowi prawo, a jednocześnie obowiązek pracy. Państwo wzięło na siebie tym samym obowiązek zapewniania zatrudnienia każdemu. A do tego niezbędny był odpowiedni system administracji pracy. Bezpośrednio po II wojnie światowej składał się on z 14 urzędów zatrudnienia, obsługujących wojewódzkie rynki pracy i 41 podlegających im oddziałów.

W 1960r. na miejsce urzędu Ministra Pracy i Opieki Społecznej powołano Komitet Pracy i Płac. W międzyczasie nakazano absolwentom szkół wyższych w pierwszym okresie ich kariery zawodowej – podjęcie pracy w uspołecznionych zakładach i zatrudnienie w nich przez 3 lata. Później w proces pośrednictwa pracy między zakładami i absolwentami włączono nowopowstałą instytucję pełnomocników przy wyższych uczelniach, którzy byli podporządkowani bezpośrednio Komitetowi Pracy i Płac. Kolejne zmiany w organizacji publicznych służb zatrudnienia nastąpiły w 1973r. Utworzono wówczas wydziały zatrudnienia i spraw socjalnych (WZiSS), które stały się podmiotami polityki zatrudnienia na poziomie województw i powiatów. Po kilku latach przestały być organami administracji państwowej, a stały się jednostkami organizacyjnymi w urzędach wojewódzkich i miejskich. W latach 80-tych wdrożono z kolei nowe zasady prowadzenia pośrednictwa pracy dla

absolwentów szkół wyższych. Odpowiadał za nie Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych lub pełnomocnicy ministra, któremu podlegały szkoły wyższe.”

„Zapoczątkowany w końcu lat 80-tych XX wieku proces zmian systemowych w Polsce zbiegł się z okresem recesji gospodarczej. Realizowany wówczas plan Belcerowicza, który miał na celu przemodelowanie polskiej gospodarki z centralnie planowanej na rynkową, po prostu musiał prowadzić do bezrobocia. To wymagało reakcji. Na bazie wcześniej funkcjonujących WZiSS (wydziały zatrudnienia i spraw socjalnych) urzędów rejonowych i wojewódzkich utworzono administrację pracy. Przed publicznymi służbami zatrudnienia stanęło nie lada wyzwanie – łagodzenie negatywnych skutków bezrobocia, głównie dzięki zapewnianiu bezrobotnym prawa do zasiłku. Były one łatwo dostępne (świadczenia przyznawano bezterminowo) dla wszystkich zarejestrowanych bezrobotnych, niezależnie od stażu pracy. Stosunkowo szybko, bo już w połowie lat 90-tych wprowadzono jedną warunek wcześniejszego zatrudnienia. Zasiłki były natomiast na tyle wysokie, że stanowiły często dobrą alternatywę dla wynagrodzenia za pracę. Ustawa z 1989r. powierzała pośrednictwo pracy instytucjom publicznym, czyli biurom pracy. Dopuszczono co prawda możliwość prowadzenia pośrednictwa pracy przez inne instytucje rynku pracy, ale nie mogła to być działalność gospodarcza.”

Aktywizacja, nie zasiłki

„O ile pierwsza ustawa skupiała się głównie na stronie socjalnej, o tyle w kolejnej z 1991r. więcej uwagi poświęcono aktywnym formom przeciwdziałania bezrobociu. Oznaczało to przede wszystkim ograniczenie prawa do zasiłku – z bezterminowego na terminowe, trudniej było też uzyskać zasiłek. Wprowadzono też m. in. możliwość kierowania bezrobotnych do robót publicznych, wspierano ducha przedsiębiorczości poprzez udzielanie pożyczek z Funduszu Pracy, a także zachęcano pracodawców do zatrudnienia absolwentów.

Wraz z nową konstytucją z kwietnia 1997r. pojawił się art. 65 stanowiący, że każdemu obywatelowi zapewnia się wolność wyboru i wykonywania zawodu oraz wyboru miejsca pracy.

Rok 2000 przyniósł zmiany w organizacji PSZ. Od 1 stycznia 2000r. nastąpił nowy podział kompetencji między administrację państwową a samorządową w prowadzeniu polityki rynku pracy, który do dzisiaj jest modelem rządowo – samorządowym. W 2004r. po raz pierwszy po 1989r. zdefiniowano publiczne służby zatrudnienia. I tak PSZ, to system organów zatrudnienia wraz z

urzędami, które je obsługują. Organem zatrudnienia jest starosta (prezydent miasta na prawach powiatu), marszałek województwa, wojewoda i minister właściwy do spraw pracy.”

Dzisiaj

„Przez 100 lat publiczne służby zatrudnienia ewoluowały. Zmiany dokonywały się z różną dynamiką, w dużym stopniu determinowaną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną. Zmieniła się zarówno sfera organizacyjna, jak i funkcjonalna. Należy jednak podkreślić, że w Polsce od początku istnienia publiczne służby zatrudnienia starały się wprowadzać innowacyjne rozwiązania w obsłudze rynku pracy. Z biegiem lat starały się coraz bardziej oddziaływać na stronę popytową rynku pracy, wspierając pracodawców w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Pojawiły się nowe inicjatywy, które miały zwiększać efektywność polityki rynku pracy oraz dostosowywać ją do nowych wyzwań. Polskie urzędy pracy starały się nie tracić dystansu i szybko reagować na pojawiające się nowe pomysły. Modyfikowały podejście do podmiotów rynku pracy, co znalazło odzwierciedlenie w promowaniu zatrudnienia, i temu były podporządkowane wprowadzane sukcesywnie nowe instrumenty (albo doskonalono te już istniejące). Wszystkie te zmiany wynikały z lepszego rozumienia potrzeb rynku pracy i coraz większego wsparcia finansowego, które w dużym stopniu pochodziło początkowo z zewnątrz – ze środków Banku Światowego, czy później z Europejskiego Funduszu Społecznego. Pomoc ta była istotna w sferze organizacyjnej, kadrowej, czy przy tworzeniu odpowiedniej infrastruktury informatycznej, wspierającej pracę osób wykonujących bardzo złożone zadania, obsługujących często „trudnych klientów”, z których większość należała do grup ryzyka na rynku pracy.”

Patrząc w przyszłość

„Przyszłe zadania PSZ będą pochodną polityki rynku pracy, ale musi być ona rozumiana o wiele szerzej niż do tej pory i obejmować nie tylko zabezpieczenie socjalne, doraźne równoważenie rynku pracy. W jej ramach powinny znaleźć się kwestie zatrudnialności, edukacji czy migracji. W polityce tej ważne miejsce zajmować będzie współpraca z różnymi interesariuszami rynku pracy, bez której publiczne służby zatrudnienia nie będą mogły samodzielnie rozwiązać wielu problemów, jakie pojawią się w obszarze ich działania. Tylko tak rozumiana polityka rynku pracy oraz dostosowane do niej urzędy pracy będą w stanie efektywnie odpowiadać na rosnące oczekiwania klientów publicznych służb zatrudnienia.”

WSTĘP

„Polski rynek pracy jest w najlepszej kondycji od trzydziestu lat. Stopa bezrobocia rejestrowanego w lipcu wyniosła 5,9 proc., co jest rekordem od początku przemian ustrojowych. Przypomnijmy, że nie tak dawno temu, w 2013 roku stopa bezrobocia wynosiła ponad 14 procent. Ale bezrobocie rejestrowane tak naprawdę nie oddaje dobrze całego obrazka. Ten wskaźnik to nic innego jak liczba osób zarejestrowanych w urzędach pracy. A wiemy, że część osób mimo zarejestrowania realnie wykonuje jakąś pracę w szarej strefie, za którą dostaje wynagrodzenie. Dlaczego więc te osoby są zarejestrowane? Na przykład dlatego, żeby mieć ubezpieczenie zdrowotne. A może po to, żeby brać zasiłki?

„880 tys. osób przynajmniej raz pracowało w 2017 roku w szarej strefie gospodarki – podał GUS. Z najnowszych danych GUS wynika, że mimo dobrej koniunktury gospodarczej i rekordowo niskiego bezrobocia praca w szarej strefie nadal jest dość powszechnym zjawiskiem, ponieważ wykonywało ją w 2017 roku 5,4 proc. osób pracujących w całej gospodarce. W pierwszych trzech kwartałach 2014 roku było to 4,5 proc., a w 1995r. – aż 14,9 proc.

Pracę ukrytą przed fiskusem wykonują najczęściej mężczyźni. I to nie zmienia się od lat. To niezrozumiałe, ponieważ na rynku pracy zdecydowanie więcej jest aktywnych zawodowo mężczyzn niż kobiet.

Szara strefa zdominowana jest nadal przez pracowników o relatywnie niskim wykształceniu. W 2017r. 52 proc. z nich miało wykształcenie zawodowe albo gimnazjalne i niższe.

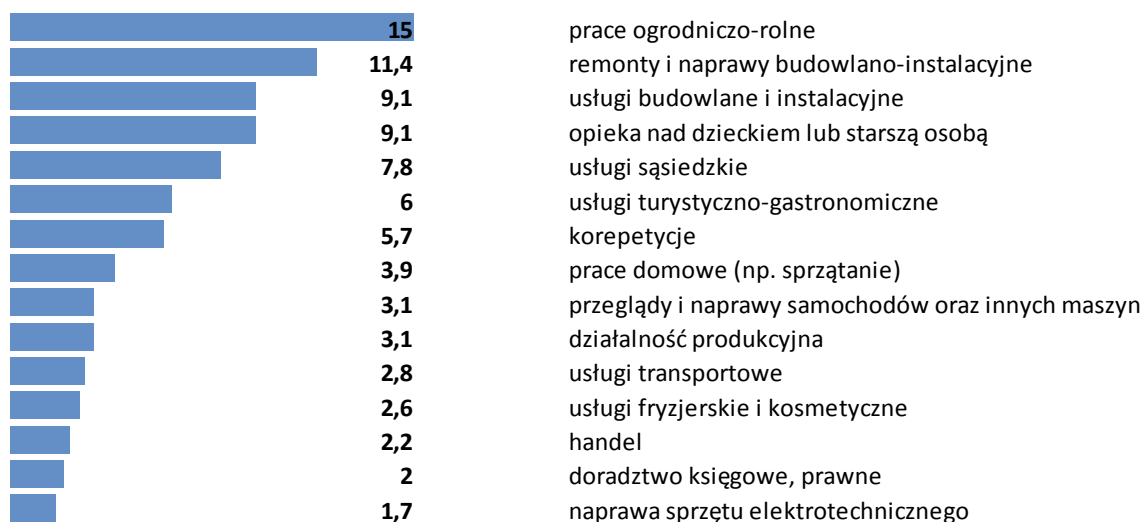
Z danych GUS wynika również, że praca w szarej strefie ma głównie charakter doraźny, ponieważ aż ponad 48 proc. zatrudnionych w niej pracowników przepracowało w ciągu roku nie więcej niż 20 dni.

Nie zmienia się znacząco w rankingu wykonywanych prac. W gospodarce „cienia” najwięcej osób wykonuje prace ogrodniczo – rolne, remonty i naprawy oraz usługi instalacyjno – budowlane, zajmuje się opieką nad dzieckiem lub osobą starszą albo świadczy tzw. usługi sąsiedzkie.”

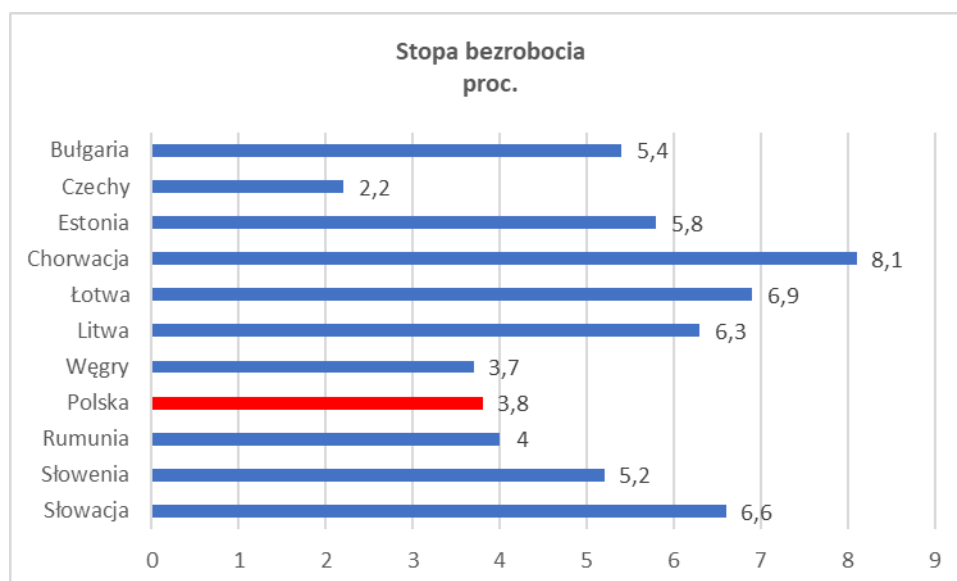
Wykres 1: Praca nierejestrowana wg rodzaju ostatnio wykonywanej pracy (w proc.)

Źródło: GUS

Realnie więc bezrobocie jest jeszcze niższe. Według Eurostatu (który bada bezrobocie metodą ankietową i pyta o to, czy dana osoba realnie pracowała, bez względu na to, czy była zatrudniona legalnie, czy na czarno) bezrobocie dla Polski w czerwcu wyniosło zaledwie 3,7 procent. Mniejszy odsetek ludzi bez pracy był tylko w Czechach i w Niemczech.

Wykres 2: Stopa bezrobocia w procentach – dane z 11 grudnia 2018r. (DGP)

Co z tym bezrobociem?

„Mówiąc o bezrobociu w Polsce trzeba pamiętać o 13,5 milionowej rzeszy osób biernych zawodowo, czyli takich, które nie pracują i nie szukają pracy. Większość z nich jest na emeryturze lub się uczy. Ale jest spora część ludzi, którzy pracować by mogli, ale z powodu systemowych barier, mają problemy z odnalezieniem się na rynku. Są to na przykład kobiety, które zajmują się dziećmi lub osobami zależnymi, osoby niepełnosprawne, które są zdolne do pracy, ale są dyskryminowane na rynku, w końcu są to ludzie, którzy pracy nie szukają, bo tyle razy już się odbijali od upokarzających stawek, że po prostu przestali szukać pracy.

Jeśli chodzi o procent osób biernych zawodowo, to wciąż jesteśmy w europejskiej czołówce. Owszem, o tej ostatniej grupie niektórzy mogą powiedzieć, że są to osoby po prostu leniwe. I być może część z nich właśnie taka jest. Ale dla sporej części z nich pieniądze, które oferuje rynek są tak niewielkie, że nic dziwnego, że nie chcą podjąć pracy.” Sytuacja na całe szczęście zaczyna się zmieniać.

Choć szybko się starzejemy, to coraz więcej z nas pracuje

Wykres 3: Liczba niepracujących na 1000 osób pracujących w Polsce w III kwartale w latach 2000 – 2018.

Źródło: GUS - BAEL

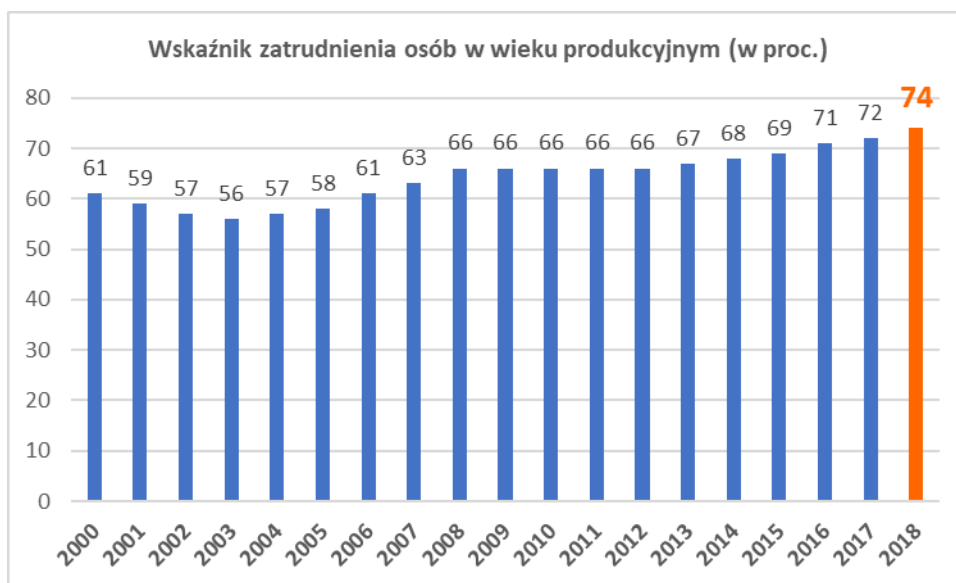

Zatrudnienie

„O ponad 2 mln zwiększyła się w ostatnich 18 latach liczba osób w wieku poprodukcyjnym (kobiety 60 lat i więcej, mężczyźni 65 lat i więcej). Mimo to zdecydowanie przybyło pracujących mieszkańców naszego kraju. W III kwartale ubiegłego roku było ich rekordowo dużo, bo ponad 16,6 mln, czyli aż o 1,9 mln więcej niż w 2000 roku – wynika z danych GUS. Co ważne, wyraźny wzrost zatrudnienia obserwujemy od czterech lat, gdy gospodarka znacznie przyspieszyła. W efekcie doszło nawet do tego, że można przebierać w ofertach zatrudnienia. Ci, którzy chcą pracować, nie mają więc kłopotów ze znalezieniem zajęcia. I jak się okazuje, jest ich coraz więcej, bo płace szybko rosną i przybywa rodaków, którzy chcą mieć większy standard życia. Między innymi dlatego wiele osób, które osiągnęły ustawowy wiek emerytalny, kontynuuje pracę. Równocześnie kurczy się liczba tych biernych zawodowo, którzy nie mają pracy i jej nie szukają (bo np. studiują, są chorzy, opiekują się dziećmi lub starszymi osobami). Z tego m.in. powodu rekordowo niska jest liczba osób niepracujących (w wieku 15 lat i więcej) na 1 tys. pracujących. W ubiegłym roku było ich tylko 831. A jeszcze w latach 2000 – 2007 ponad 1 tysiąc, przy czym najwięcej w 2003 r. – 1251. Część z nich nie pracowała wtedy nie z własnej woli, ale z powodu dużego bezrobocia.”

Autor: Janusz K. Kowalski, janusz.kowalski4@infor.pl

Wykres 4: Wskaźnik zatrudnienia osób w wieku produkcyjnym (w procentach).

Zarobki

Zarobki na poziomie minimum lub mniej

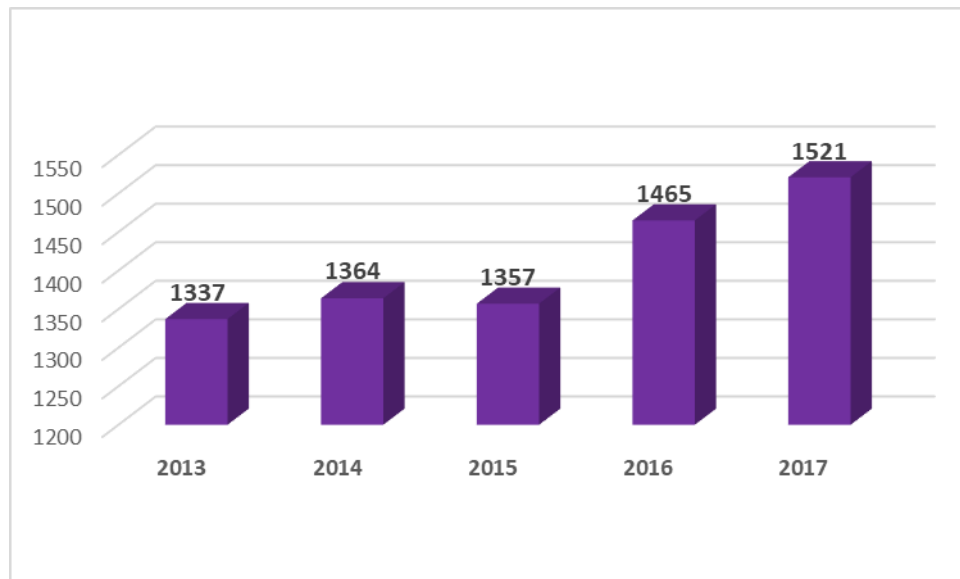
W Polsce od lat na stałym poziomie utrzymuje się odsetek osób pracujących za minimalną pensję. W 2016 roku (najświeższe dane) wynosił on 13%.

„ - Takie pensje otrzymują na ogół pracownicy na najniższych stanowiskach zatrudnieni głównie w małych obiektach, z których część jest stosunkowo nisko rentowna, otwierana tylko okresowo w związku z sezonem urlopowym. W hotelach takie zarobki mają na przykład pokojówki. A w gastronomii m. in. pomoce kuchenne i kelnerzy, twierdzi Eugeniusz Grodecki, przewodniczący Sekcji Krajowej Hotelarstwa, Gastronomii i Turystyki NSZZ „Solidarność”.

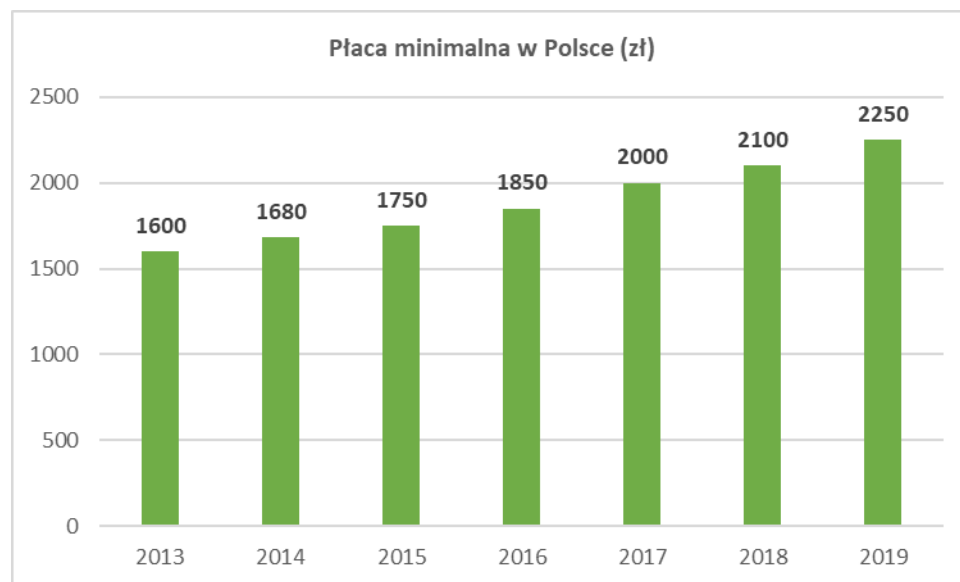
„Najniższą pensję otrzymuje także aż prawie jedna trzecia pracowników budownictwa. Zdaniem Jarosława Strzeszyńskiego z Instytutu Badawczego Monitor Rynku Nieruchomości bardzo duży odsetek pracowników budowlanych z wynagrodzeniem nie większym niż minimalne wynika m. in. z tego, że w tej branży zatrudnionych jest bardzo dużo osób bez przygotowania zawodowego, które wykonują bardzo proste prace. Są też firmy, głównie małe, które zaniżają oficjalne wynagrodzenia, ponieważ rozliczają się z częścią pracowników w nieformalny sposób. Ponadto wiele firm w tej branży jest w słabej kondycji finansowej, nie stać ich na wyższe płace, bo przy powszechnym zjawisku zaległości płatniczych między kontrahentami ledwie egzystują. – Mimo zmian w prawie ciągle o wyborze firm realizujących projekty inwestycyjne decyduje najniższa cena. Przedsiębiorstwa budowlane nie mając wpływu na większość kosztów, pilnują więc tych, na które wpływ mają, czyli wynagrodzeń, ustalając je często na minimalnym poziomie – podkreśla Strzeszyński. „

Wykres 5: Liczba pobierających wynagrodzenie nieprzekraczające minimalnej płacy (tys.). Źródło: GUS

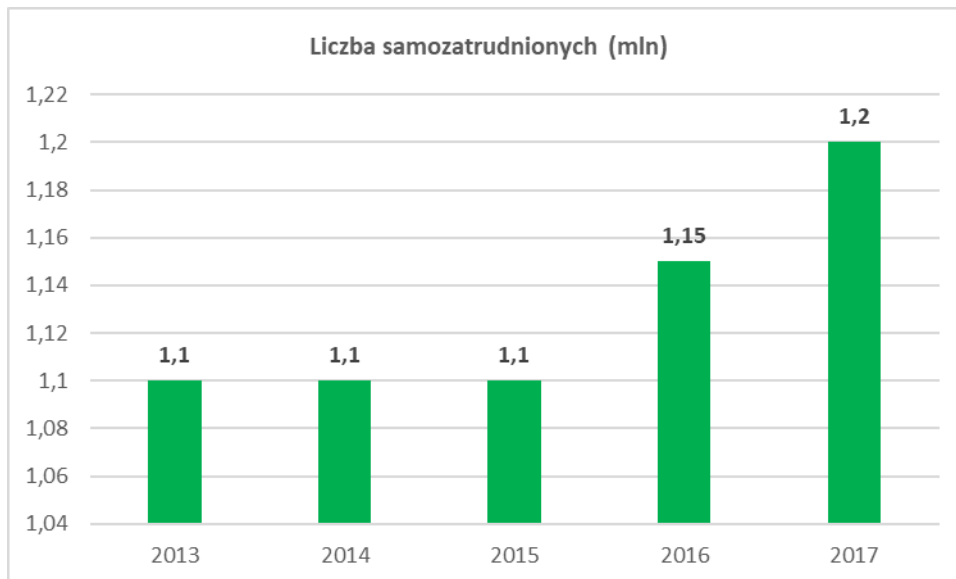

Wykres 6: Płaca minimalna w Polsce (zł.). Źródło: GUS.

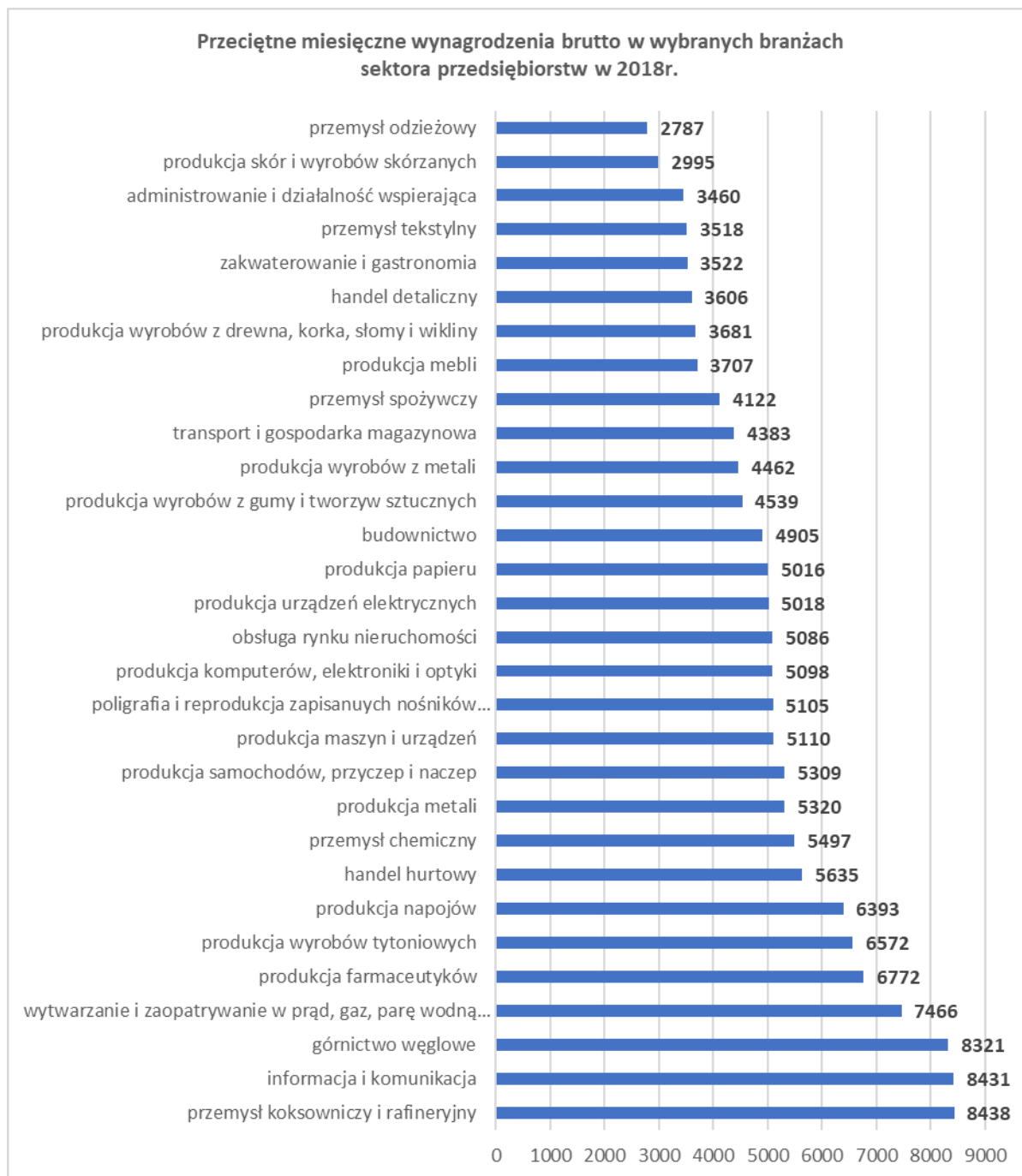

Wykres 7: Liczba samozatrudnionych w Polsce w mln. Źródło: GUS.

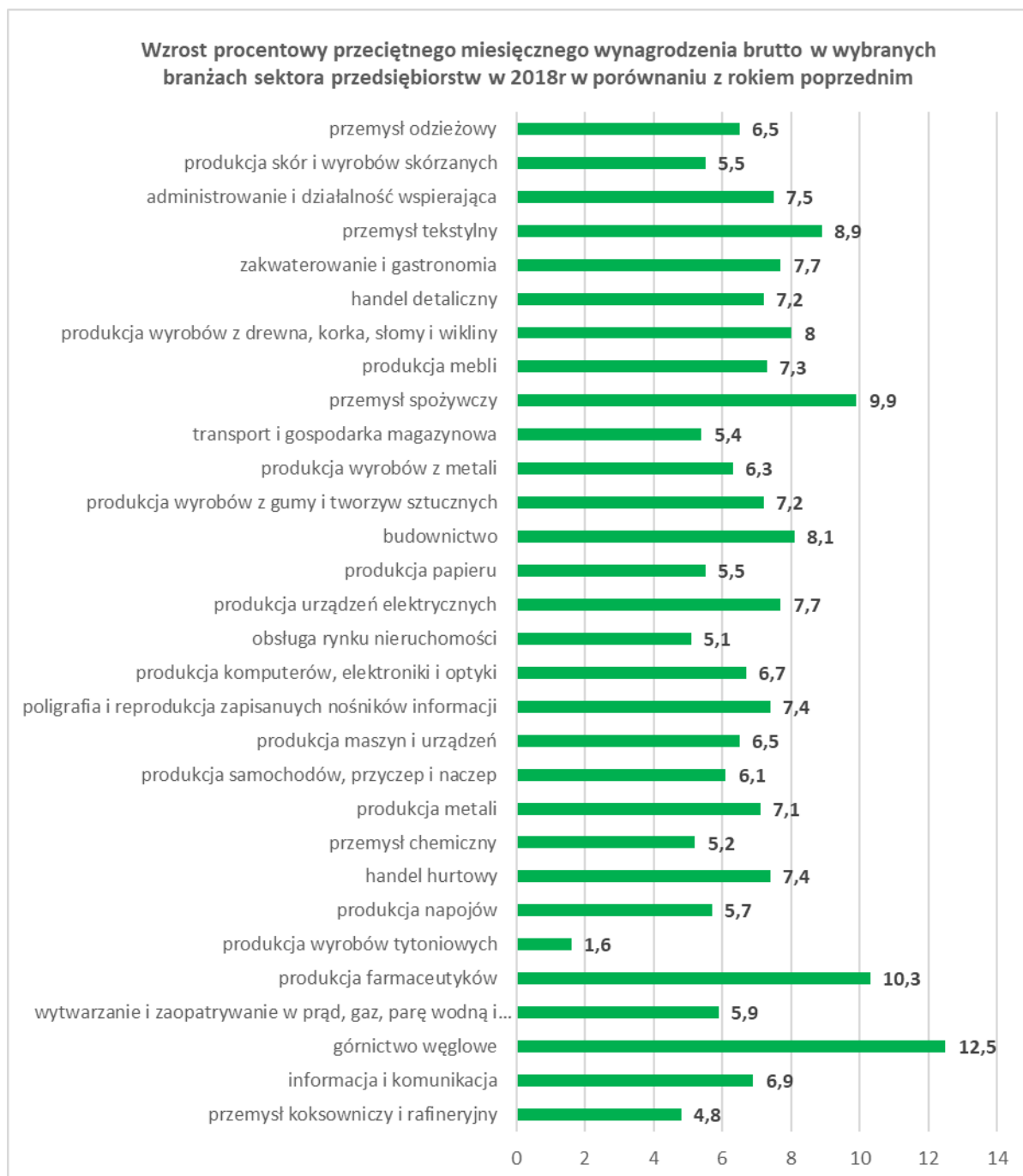

Wykres 8: Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w wybranych branżach sektora przedsiębiorstw w 2018r. Źródło: GUS

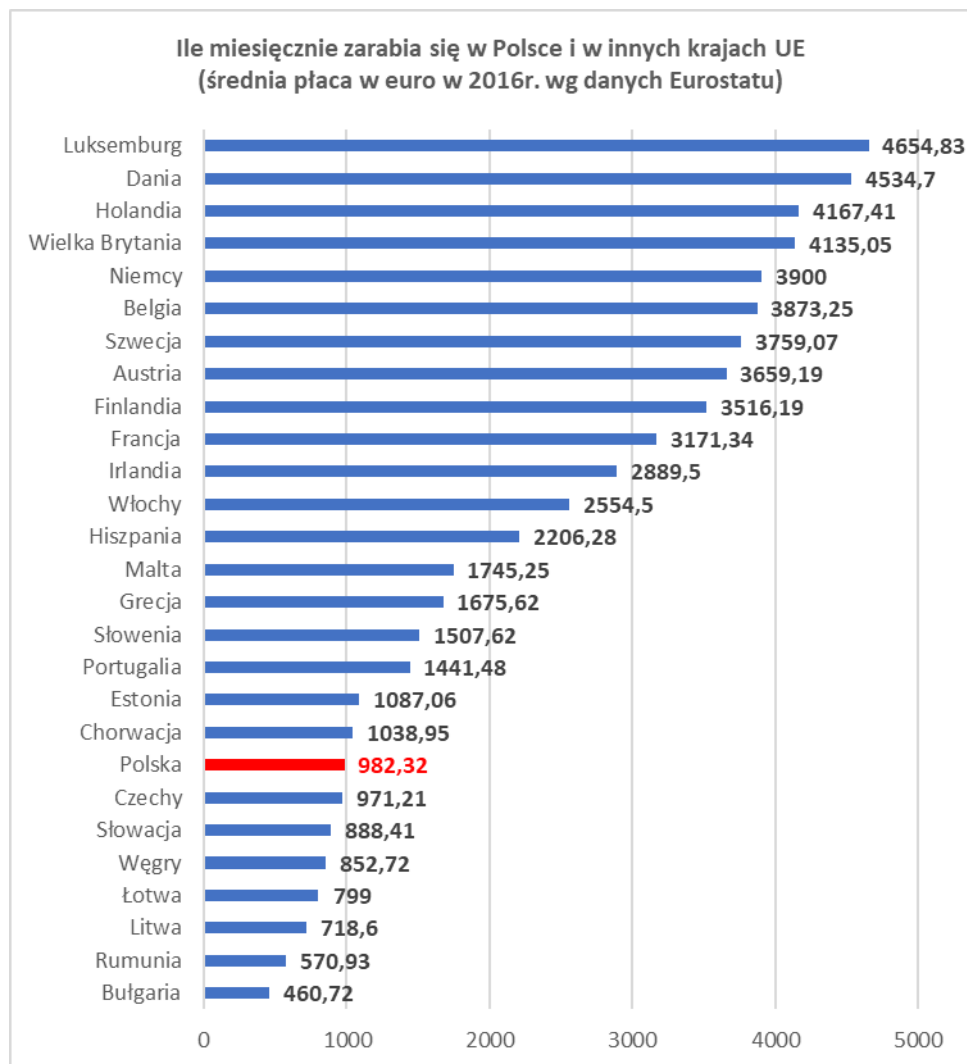
Wykres 9: Wzrost procentowy przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w wybranych branżach sektora przedsiębiorstw w 2018r. Źródło: GUS

„Polacy mają zarabiać tyle, co inni Europejczycy w połowie 2077 roku. To wyliczenia ekspertów firmy doradczej Grant Thornton, którzy na podstawie dostępnych danych Eurostatu o średnich płacach w UE i ich zmianach w ostatnich latach przeprowadzili odpowiednią symulację.”

Wykres 10: Średnia płaca w euro w 2016r. według danych Eurostatu

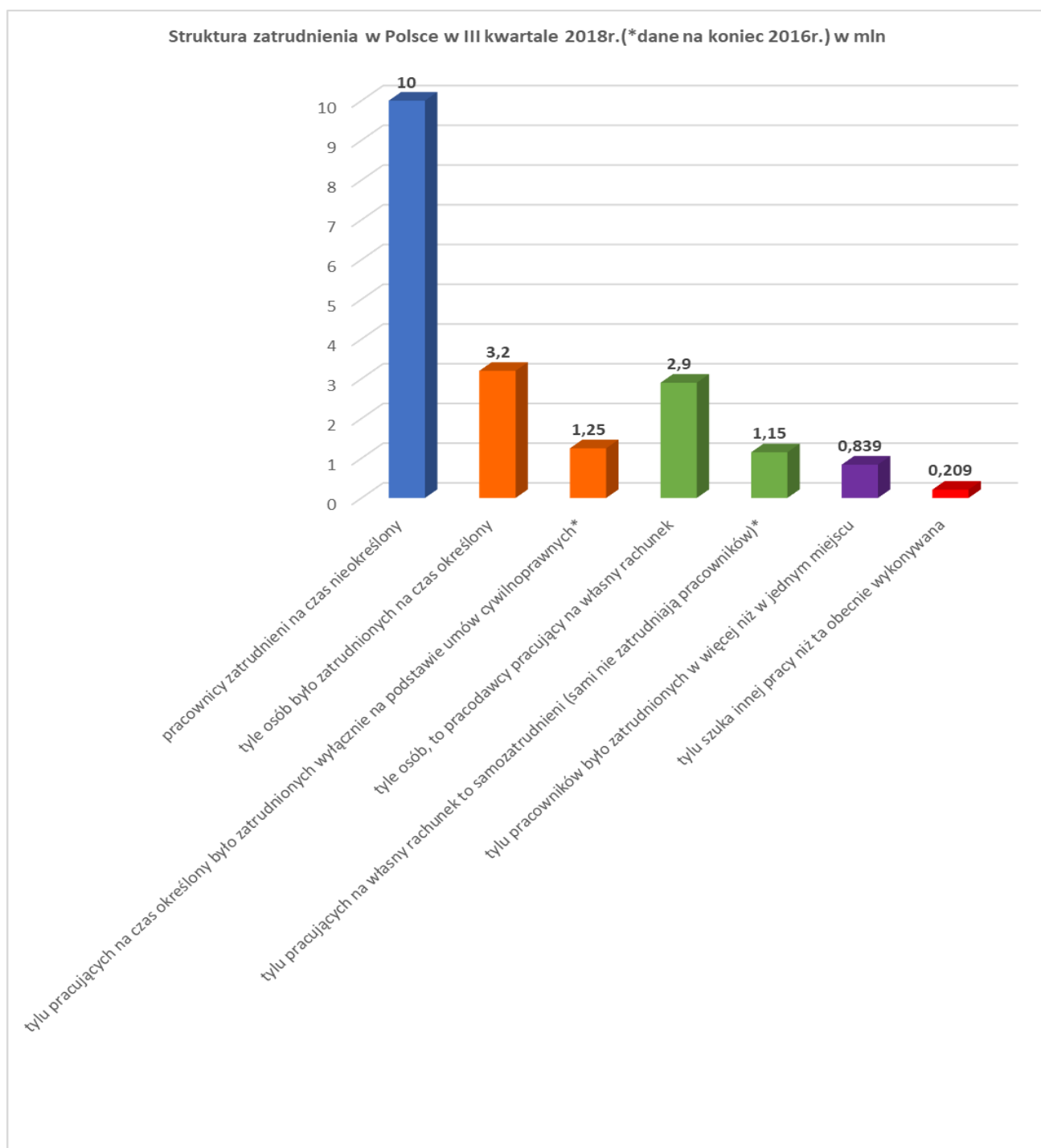
Według GUS 1,5 mln osób w Polsce zatrudnionych jest na tzw. „śmieciówkach”. Znakomita większość z nich nie z własnej woli. Zmusza je do tego silniejsza strona umowy – pracodawcy.

„Przepisy regulujące zatrudnienie muszą uwzględniać postęp technologiczny, modyfikację modelu wykonywania pracy, nowe formy angażu i zmianę pokoleniową na rynku. Kluczem do tego jest elastyczność prawa, ale rozumiana jako możliwość dopasowania form i warunków pracy do potrzeb konkretnych przedsiębiorstw i kandydatów do zatrudnienia. Nie oznacza to, że pracownicy

mają być pozbawieni tradycyjnych uprawnień. Niektórym z nich wciąż zależy na ochronie, jaką gwarantuje kodeks pracy.”

Wykres 11: Struktura zatrudnienia w Polsce w mln. Źródło: GUS za III kwartał 2018r./ *dane na koniec 2016r.

I. Poziom i dynamika bezrobocia

1. Wielkość bezrobocia

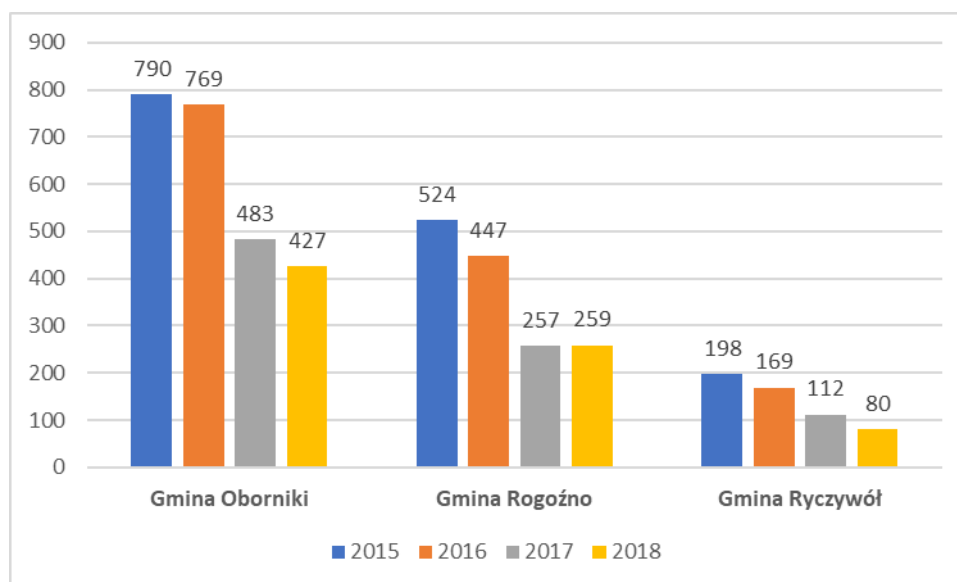
Na koniec grudnia 2018r. w Polsce zarejestrowanych było 968,9 tys. osób (1.081,7 tys. osób na koniec grudnia 2017r.), w woj. wielkopolskim 50.867 osób (58.857 – grudzień 2017r. W Powiecie Obornickim 766 osób (853 osoby – grudzień 2017r.) spadek o 10,2%.

Tabela 1. Liczba bezrobotnych na koniec grudnia w latach 2013-2018, Źródło: dane PUP w Obornikach

	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Liczba bezrobotnych na koniec grudnia	2587	1962	1492	1385	853	766

1.1 Bezrobocie wg gmin

Wykres 12. Bezrobocie wg gmin (stan na koniec grudnia w latach 2015 – 2018). Źródło: Dane PUP w Obornikach

Największy spadek po raz kolejny odnotowano w Gminie Ryczywół.

2. Stopa bezrobocia

Według Eurostatu stopa bezrobocia w Strefie Euro wyniosła w końcu grudnia 7,9% (w 2017r. – 8,7%). Stopa bezrobocia rejestrowanego w grudniu 2018r. wyniosła w Polsce 5,9% (wg Eurostatu – 3,8). W województwie wielkopolskim – 3,1% (3,7% - grudzień 2017r.). W Powiecie Obornickim – 3,3% (3,8% w grudniu 2017r.).

Tabela 2. Stopa bezrobocia w porównaniu z ościennymi powiatami

Stopa bezrobocia w porównaniu z ościennymi powiatami	
Powiat	XII.2018 (w %)
Szamotulski	3,1
Czarnkowsko-Trzcianecki	4,5
Chodzieski	6,8
Wągrowiecki	6,7
Poznański Ziemski	1,4
Miasto Poznań	1,2

Najwyższa stopa bezrobocia w województwie wielkopolskim: Powiat Koniński – 7,7 , Powiat Słupecki -7,7, Złotowski– 7,0%, w województwach: warmińsko – mazurskie: 10,4%, kujawsko pomorskie: 8,8%, podkarpackie: 8,8%..

3. Nowe zarejestrowania i wyłączenia z ewidencji

W okresie 12 m-cy 2018 roku w Urzędzie Pracy zarejestrowały się 2.073 osoby (w 2017 – 2.145 osób), w tym 1.187 kobiet (57,3%) oraz 19 osób poszukujących pracy. Najwięcej w miesiącu lutym – 233 osoby, w tym 140 kobiet. Z ewidencji wyłączono 2.160 osób. Główną przyczyną wyłączeń było podjęcie pracy - 946 osób (43,8%). Kolejnym powodem było niepotwierdzenie gotowości do podjęcia pracy oraz innych form aktywizacji – 553 osoby (25,6%), dobrowolna rezygnacja ze statusu – 174 osoby (8,1%), osiągnięcie wieku emerytalnego, przyznanie prawa do renty lub świadczenia przedemerytalnego – 77 osób (3,6%), odmowa przyjęcia propozycji pracy, stażu, szklenia itp. – 49 osób (2,3%), inne przyczyny – 205 osób (9,5%).

4. Zwolnienia, zwolnienia grupowe

Dwa zakłady poinformowały o zwolnieniach pracowników, tj. Aikon Finanse Sp. z o.o. Sp.K. Poznań (9 osób), Marks and Spencer Poland Sp. z o.o. Warszawa (1 osoba).

II. Struktura bezrobocia

1. Bezrobotni z prawem i bez prawa do zasiłku

Na koniec roku 2018 zarejestrowanych bez prawa do zasiłku były 606 osób (to aż 79,1% ogółu bezrobotnych). Bezrobotni z prawem do zasiłku stanowili 20,9% (160 osób).

2. Bezrobocie wśród kobiet

Na koniec 2018 roku w ewidencji osób bezrobotnych pozostawało 514 kobiet - 67,1% (wzrost w stosunku do 2017r. o 1,3% . Niestety jest to jeden z najwyższych wskaźników w województwie wielkopolskim (61,8%). Najwyższy w Powiecie Kościańskim – 69,4%.

Tabela 3. Bezrobocie wśród kobiet. Źródło: Dane PUP w Obornikach

	XII.2016	XII.2017	XII.2018
• gmina Ryczywół -	71,6%	67,0%	61,2%
• gmina Rogoźno -	66,4%	69,0%	67,9%
• gmina Oborniki -	65,0%	63,8%	67,7%

Z powyższych danych wynika, że w Gminie Ryczywół jest najlepsza sytuacja wśród bezrobotnych kobiet.

3. Bezrobotni wg wykształcenia (udział % w ogólnej liczbie bezrobotnych)

Tabela 4. Bezrobotni wg wykształcenia w Powiecie Obornickim (udział % w ogólnej liczbie bezrobotnych). Źródło: Dane PUP w Obornikach

Kategoria	XII.2016 %	XII.2017 %	XII.2018 %	Województwo %
wyższe	7,5	8,7	8,9	13,9
policealne i średnie zawodowe	20,6	20,9	22,3	21,8
średnie ogólnokształcące	8,4	8,4	9,3	10,1
zasadnicze zawodowe	32,6	33,6	30,8	29,0
gimnazjalne i niższe	30,9	28,4	28,7	25,2

4. Bezrobotni wg wieku

Tabela 5. Procentowy udział liczby osób bezrobotnych wg wieku w ogólnej liczbie osób bezrobotnych (dot. Powiatu Obornickiego). Źródło: Dane PUP w Obornikach

Wiek	XII.2016 %	XII.2017 %	XII.2018 %	XII.2018 Województwo %
18-24	15,4	13,8	14,6	13,5
25-34	29,1	30,1	28,7	28,9
35-44	21,7	23,8	26,5	23,5
45-54	14,6	13,5	13,2	17,1
55-59	11,6	12,5	10,7	11,1
>60	7,7	6,2	6,1	5,9

5. Bezrobotni wg czasu pozostawania bez pracy

Tabela 6. Bezrobotni wg czasu pozostawania bez pracy. Źródło: dane PUP w Obornikach

Czas pozostawania bez pracy (w m-cach)	XII.2016 %	XII.2017 %	XII.2018 %	XII.2018 województwo %
0-1	8,3	12,0	14,9	13,9
1-3	20,4	26,7	24,8	23,9
3-6	17,5	14,8	18,8	16,6
6-12	16,9	12,4	19,3	14,7
12-24	15,7	12,5	10,3	13,1
24 i więcej	21,1	21,6	11,9	17,8

Cieszyć może fakt, że z roku na rok maleje liczba bezrobotnych pozostających bez pracy powyżej 12 miesięcy i więcej, czyli długotrwale bezrobotnych..

6. Bezrobotni wg rodzaju działalności ostatniego miejsca pracy

Tabela 7. Szczegółowa sytuacja bezrobotnych wg rodzaju ostatniego miejsca pracy – dotychczas pracujący.

Źródło: dane PUP w Obornikach

Sekcja PKD	XII.2016	XII.2017	XII.2018
Rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo	77	35	27
Przetwórstwo przemysłowe	274	171	153
Budownictwo	209	102	83
Handel detaliczny, naprawa pojazdów samochodowych i motocykli	247	167	99
Działalność związana z zakwaterowaniem i usł. gastronomicznymi	28	10	12
Transport i gospodarka magazynowa	33	29	25
Działalność finansowa i ubezpieczeniowa	22	10	14
Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	2	4	0
Administracja publiczna, obrona narodowa	51	25	24
Edukacja	16	14	13
Opieka zdrowotna i pomoc społeczna	33	21	27
Pozostała działalność usługowa	18	16	14
Inne	207	158	193

7. Bezrobotni wg zawodu

Tabela 8: Analiza wpływu bezrobotnych wg poszczególnych zawodów i specjalności (stan na 31.12.2017r.).

Źródło: Dane PUP w Obornikach.

Nazwa zawodu	bezrobotni ogółem	w tym kobiety
Sprzedawca	136	122
Bez zawodu	115	74
Wykonujący prace proste w przemyśle	42	30
Ślusarz	30	4
Kucharz	28	13
Technik ekonomista	21	15
Magazynier	20	6
Pozostali robotnicy	19	1
Technik handlowiec	17	13
Fryzjer	16	16
Stolarz	16	2
Tapicer	15	1

8. Osoby będące w szczególnej sytuacji na rynku pracy

Na koniec grudnia 2018r. zarejestrowanych było 618 osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy – stanowili oni 80,7% ogółu bezrobotnych.

Tabela 9: Osoby będące w szczególnej sytuacji na rynku pracy, stan na 31.12.2018r.

osoby będące w szczególnej sytuacji na rynku pracy:	ogółem	w tym kobiety	% udział w ogółem	% udział w ogółem w województwie
do 30 roku życia	228	181	29,8	27,6
powyżej 50 roku życia	190	83	24,8	25,8
długotrwale bezrobotni	268	197	35,0	42,9
bezrobotni niepełnosprawni	70	37	9,1	8,0
posiadający co najmniej jedno dziecko do 6 r.ż.	243	221	31,7 (najwyższe w woj.)	23,2
posiadający co najmniej jedno dziecko niepełnosprawne do 18 roku życia	4	4	0,5	0,3

Tabela 10: Bezrobotni do 30 roku życia i długotrwale bezrobotni wg gmin.

wyszczególnienie	osoby do 30 r. ż.	% ogółem	długotrwale bezrobotni	% ogółem
Oborniki	119	27,8	151	35,4
Rogoźno	80	30,9	91	35,1
Ryczywół	29	36,2	26	32,5

III Działalność Powiatowego Urzędu pracy

1. Dział Pośrednictwa Pracy

W 2018r. w PUP Oborniki bezpośrednią obsługą bezrobotnych zajmowało się 4 pracowników urzędu z funkcją doradcy klienta indywidualnego (dwóch doradców zawodowych oraz dwóch pośredników pracy).

1.1. Profilowanie pomocy

Urzędy pracy w myśl nowych przepisów zostały zobligowane do profilowania pomocy w zależności od oddalenia bezrobotnego od rynku pracy i jego gotowości do podjęcia pracy. Ustalony

profil pomocy jest efektem pomiaru algorytmu tj „gotowość powrotu na rynek pracy” vs „oddalenie od rynku pracy”.

Osoby bezrobotne klasyfikowane są do jednego z trzech profili pomocy: I profil pomocy: przewidywany dla osób aktywnych, które nie potrzebują specjalistycznej pomocy. W grupie tej znajdują się osoby aktywne i chętne do podjęcia pracy (stan na koniec roku 2018- 8 osób). II profil pomocy: przewidziany dla osób wymagających wsparcia, którzy zamierzają korzystać z większości usług i instrumentów rynku pracy, z wyłączeniem PAI. (stan na koniec roku 2018- 664 osoby). III profil pomocy: przewidziany dla osób oddalonych od rynku pracy, które mogą skorzystać z m.in. działań aktywizacyjnych zleconych przez urząd. Pomocne dla tej grupy mają być programy specjalne tj. Program Aktywizacja i Integracja (stan na koniec roku 2018- 63 osoby). W okresie realizacji IPD urząd pracy- doradca klienta, co najmniej raz na 60 dni, kontaktuje się z osobą bezrobotną w celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji przewidywanych dla niej działań.

Doradcy klienta w 2018 r. przygotowali ogółem 1474 Indywidualne Plany Działania. Przepisy prawne narzuciły ściśle powiązania pomiędzy ustalonym profilem i możliwością zastosowania działań aktywizacyjnych. Z racji ustaleń przepisów ustawy część usług jest niedostępna dla danej osoby (ściśle ustalony katalog możliwości aktywizacji). Stąd głównym problemem jest fakt, iż osoby w III profilu pomocy nie można kierować do pracy, na szkolenia, staże, czy wszelkie inne formy aktywizacji, nawet jeśli posiadały odpowiednie kwalifikacje. Trzeba uczciwie przyznać, że problem stopniowego narastania liczby osób z ustalonym III profilem powoduje, że pomimo posiadania ofert pracy możliwości innych form aktywizacji, doradcy klienta zobligowani są do stosowania TYLKO tych form, które ujęte w III profilu pomocy. Doświadczeni w profilowaniu doradcy zauważają prawidłowości związane z określaniem III profilu pomocy. Do tej grupy bezrobotnych trafiają zazwyczaj osoby:

- posiadające ograniczenia zdrowotne (np. klienci, którym odebrano świadczenie z ZUS, a obecnie są w trakcie odwołania się od niesłusznej -wg nich -decyzji);
- kobiety, których partner pracuje za granicą- cel rejestracji to głównie objęcie ubezpieczeniem zdrowotnym;
- beneficjenci programu „ 500+”, którzy potrzebują rejestracji w urzędzie w celu udokumentowania statusu osoby bezrobotnej;
- osoby , które są mieszkańcami terenów wiejskich- oddalonych od lokalnego rynku pracy (np. mieszkańcy ośrodków Monar, Markot),

- to także matki samotnie wychowujące dzieci/ lub małoletnie dzieci nie wykazujące chęci do podjęcia aktywizacji lub nie mogące wejść na rynek pracy z braku opieki nad dzieckiem/ dziećmi.
- rejestracje osób, które wymagają posiadania statusu osoby bezrobotnej w III p.p. w celu uczestnictwa w projektach unijnych niezależnych od PUP, bądź uczestniczące w zajęciach w Centrum Integracji Społecznej (CIS) oraz będące pracownikami spółdzielni socjalnych. Przyczyny te występują z różnym natężeniem, samoistnie lub są ze sobą powiązane.

1.2. Skierowania do pracy

W efekcie powyższych wizyt wydano 1368 skierowań do pracy, 307 skierowań na staż. W 2018r. w celu nawiązania kontaktu / podtrzymania kontaktu z klientami/ doradcy wysłali do swoich podopiecznych 172 wezwania. W statystykach, podjęcia pracy za pośrednictwem urzędu ujmowane są jednak jedynie podjęcia pracy za wydanym skierowaniem.

Należy również zwrócić uwagę na fakt, że na jedno zgłoszone miejsce pracy Urząd, na życzenie pracodawcy kieruje kilka, a nawet kilkanaście osób, z których tylko jedna może być ujęta w statystyce jako podjęcie pracy za pośrednictwem Urzędu. Znaczący problemem jeśli chodzi o realizację ofert stanowi fakt, że duża grupa osób bezrobotnych wyraźnie nie jest zainteresowana podjęciem zatrudnienia. Osoby te w kontaktach z pracodawcą obniżają swoje kwalifikacje i posiadane umiejętności w wyniku czego pracodawcy nie są zainteresowani ich zatrudnieniem. Coraz liczniejsze są przypadki odmów pracy u pracodawcy, ponieważ osoby bezrobotne nie są chętne do podejmowania aktywności zawodowej z uwagi na różne przyczyny. Praca rejestrowana jest dla nich mniej atrakcyjna.

W dalszym ciągu obserwuje się zjawisko pracy nierejestrowanej. Wśród osób zarejestrowanych w Urzędzie są osoby, które pracują „na czarno”. Rejestracja jest dla nich sposobem na pozyskanie ubezpieczenia zdrowotnego i bezpłatnego dostępu do służby zdrowia. Inna grupa bezrobotnych to osoby dla których bezrobocie jest rodzajem sposobu „na życie”. Ich „pracą” staje się egzekwowanie od instytucji i urzędów wszelkich związków z tym świadczeń i korzyści. Państwo opiekuńcze, do którego coraz bardziej zmierzamy, rozleniwia ludzi. Bezrobocie opłaca się tylko tym, którym żadna praca się nie opłaca. Warto wspomnieć, że barierą częstokroć uniemożliwiającą realizację ofert pracy i przekwalifikowanie bezrobotnych w kierunku ofert, na które brakuje chętnych, jest bezwzględnie wymagane przez pracodawców doświadczenie w danej branży. Pośrednicy pracy mają problem z aktywizacją zawodową najmłodszej grupy bezrobotnych tj. osób do 30 roku życia (tzw. NEET). Takie osoby to zazwyczaj absolwenci szkół, posiadający zawód, lecz nie posiadający doświadczenia zawodowego- preferowanego przez pracodawców.

Obecnie na rynku pracy (lokalnym i krajowym) obserwowana jest tendencja: osoby po zakończeniu szkoły, nie kontynuują nauki, nie szkolą się, szybko chcą pozyskać pracę (np. krótkotrwałą, dającą wynagrodzenie). Formy przewidziane na aktywizację zawodową takiej grupy klientów tj. staż czy Przygotowanie Zawodowe Dorosłych nie są dla nich atrakcyjne finansowo. Wobec takich oporów oraz braku chęci aktywizacji zawodowej poprzez taką formę pomocy doradcy klienta mają problem z planowaną realizacją wniosków stażowych.

Drugą grupą, trudną do aktywizacji, są osoby po 50 roku życia. Powszechne stereotypy na temat starszych pracowników zniechęcają pracodawców do zatrudniania osób powyżej 50 roku życia. Wśród nich można wyróżnić takowe:

- osoby po 50 roku życia są gorzej wykształcone niż osoby młode;
- trudniej dostosowują się do nowych technologii, czy urządzeń, na których wcześniej nie pracowali, mają problemy z szybkim przyswajaniem wiedzy;
- nie są zainteresowani podwyższaniem kompetencji, wiedzy;
- mają wysokie oczekiwania płacowe;
- gorzej kreują wizerunek firmy niż osoby młode;
- generują wyższe koszty ze względu na „okres ochronny”, pracodawcy nie chcą wchodzić w koszty związane ze zwolnieniem z pracy;
- częściej chorują;
- wykazują bierną postawę w oczekiwaniu na emeryturę
- nie są zainteresowani podejmowaniem zatrudnienia w ramach tzw. elastycznych form zatrudnienia;
- nie są mobilni, wykazują niechęć do zmiany pracy związanej ze zmianą miejsca zamieszkania.

1.3. Oferty pracy

W ramach działań pośrednictwa pracy w 2018r. doradca klienta instytucjonalny nawiązał i utrzymywał kontakty z 255 pracodawcami, w wyniku których pozyskano 498 ofert pracy, które wygenerowały 1267 wolnych miejsc zatrudnienia. Pracodawcy najczęściej składali zapotrzebowanie na pracowników w następujących zawodach:

Tabela 11: Liczba zgłoszonych miejsc pracy w okresie od stycznia do grudnia 2018r.

Źródło: Opracowanie własne PUP

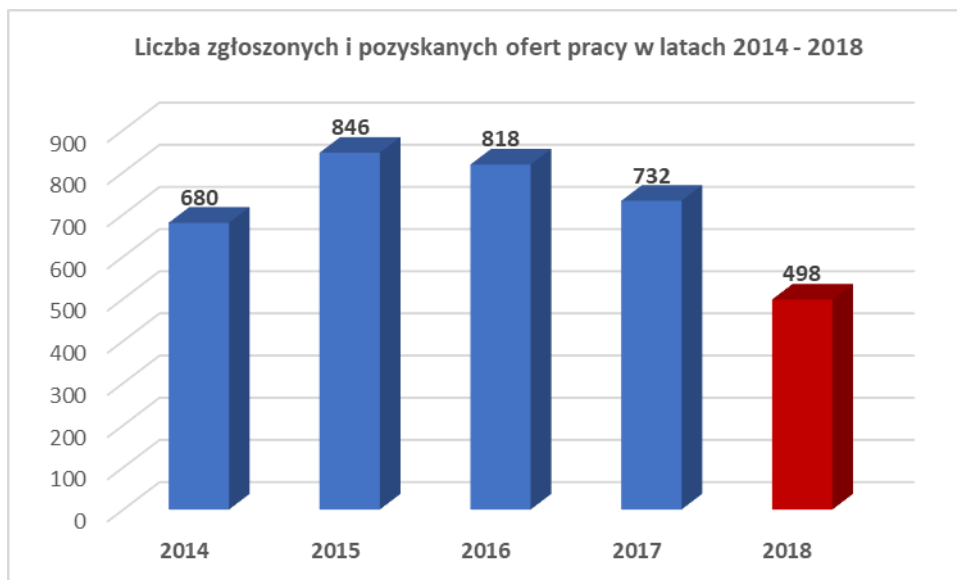
Liczba zgłoszonych miejsc pracy w okresie od stycznia do grudnia 2018r.			
L.p.	Kod zawodu	Nazwa zawodu	Liczba zgłoszonych miejsc pracy
1.	432103	Magazynier	93
2.	932101	Pakowacz ręczny	59
3.	722204	Ślusarz	47
4.	932990	Pozostali robotnicy wykonujący prace proste w przemyśle	43
5.	721404	Monter konstrukcji stalowych	43
6.	522301	Sprzedawca	41
7.	741103	Elektryk	36
8.	711202	Murarz	32
9.	833203	Kierowca samochodu ciężarowego	32
10.	821109	Monter pojazdów i urządzeń transportowych	30
11.	634002	Zbieracz owoców, ziół i innych roślin	30
12.	962201	Pracownik prac dorywczych	30
13.	962990	Pozostali pracownicy wykonujący prace proste gdzie indziej niesklasyfikowani	25
14.	931205	Pomocniczy robotnik drogowy	25
15.	752205	Stolarz	24

Liczba ofert pracy wpływających do Powiatowego Urzędu Pracy w Obornikach w 2018r. spadła w porównaniu do roku ubiegłego o 234 oferty. Tendencję zmian w ilości zgłaszanych Urzędowi ofert pracy w ostatnich latach obrazuje poniższy wykres:

Wykres13: Zgłoszone i pozyskane oferty pracy w latach 2014 – 2018.

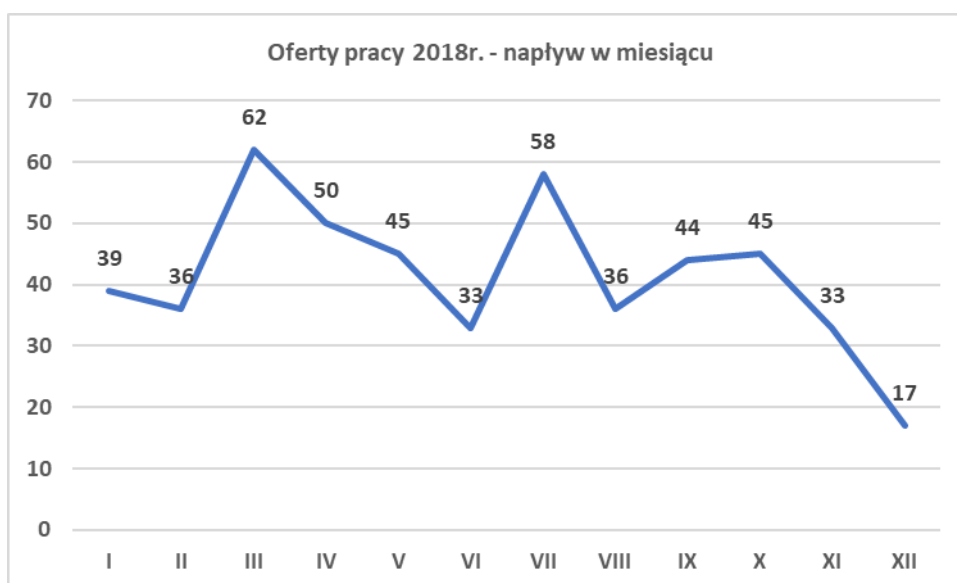
Źródło: Opracowanie własne PUP.

Szczegółową analizę napływu ofert pracy i wolnych miejsc zatrudnienia w poszczególnych miesiącach 2018 roku obrazują kolejne wykresy.

Wykres 14: Napływ ofert pracy w kolejnych miesiącach 2018r.

Źródło: Opracowanie własne PUP.

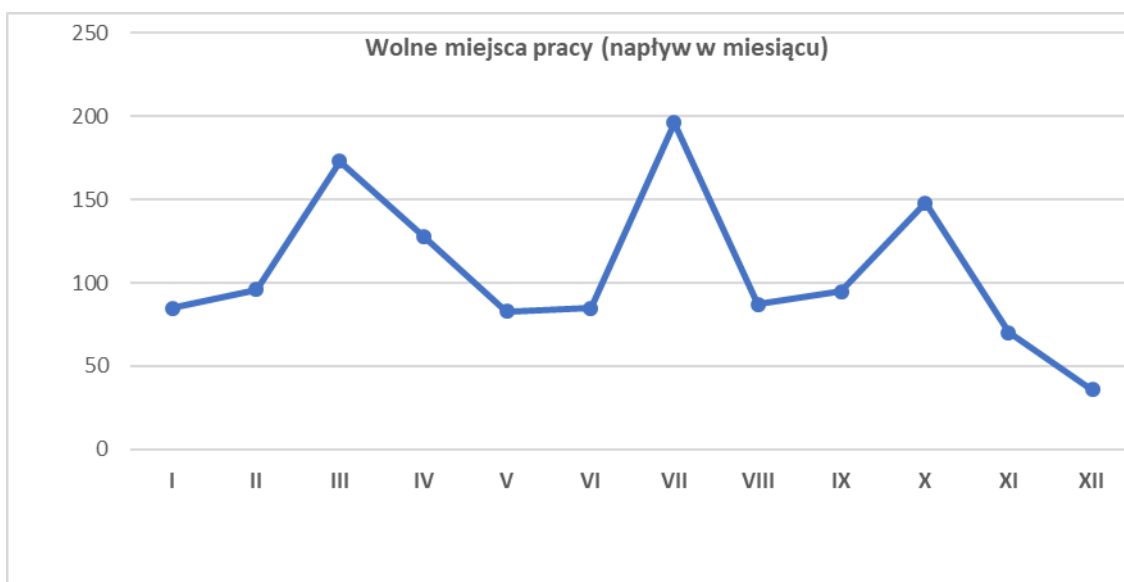

Według powyższego wykresu dostrzec możemy, że najwięcej ofert pracy wpłynęło do PUP w miesiącu marcu oraz lipcu 2018r. Były to w dużym stopniu oferty pracy składane przez pracodawców ubiegających się o wydanie informacji starosty na temat możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych podmiotu powierzającego wykonanie pracy cudzoziemcom oraz firmy z poza powiatu poszukujące specjalistów w konkretnych zawodach np. hydraulik – monter instalacji, ślusarz.

Wykres 15: Napływ wolnych miejsc pracy w kolejnych miesiącach 2018r.

Źródło: Opracowanie własne PUP

Jak wynika z wykresu, najmniejszą ilość napływu miejsc pracy odnotowaliśmy, jak co roku, w miesiącu grudniu natomiast największy wzrost zaobserwować można było w miesiącu lipcu 2018r. W miesiącu tym wpłynęły 2 oferty pracy zgłoszone przez pracodawcę z poza powiatu, który oferował 60 wolnych miejsc pracy. Były także oferty od pracodawców ubiegających się o wydanie informacji starosty na temat możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych podmiotu powierzającego wykonanie pracy cudzoziemcom – 27 wolnych miejsc pracy.

1.4. Giełdy pracy

W ramach aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych oraz realizując potrzeby pracodawców Powiatowy Urząd Pracy w Obornikach zorganizował w roku 2018:

- 4 giełdy pracy z Agencją Pracy Tymczasowej Adecco Poland, stanowisko: Pracownik magazynowy (5 wolnych miejsc pracy), Operator maszyny (8 wolnych miejsc pracy), Operator wózka widłowego (5 wolnych miejsc pracy), Pracownik montażu (20 wolnych miejsc pracy), łącznie stawilo się 11 osób, spośród których 1 osoba podjęła zatrudnienie

oraz

- 3 spotkania informacyjno-rekrutacyjne z firmą Bartelsmann Media Sp. z o.o. Oddział ARVATO SERVICES Plewiska, dotyczące możliwości podjęcia pracy na stanowisku: Pracownika kompletacji i pakowania towaru (60 wolnych miejsc pracy) – łącznie na spotkanie zgłosiło się 25 osób, spośród których 3 podjęły zatrudnienie. Osoby uczestniczące w ww. spotkaniach miały możliwość uzyskania szczegółowych informacji dotyczących oferowanych stanowisk pracy i możliwości podjęcia pracy.

Zorganizowano także:

- 4 spotkania informacyjne z Promedica24 dotyczące możliwości podjęcia pracy na - stanowisku Opiekuna/opiekunki osób starszych w Niemczech i Anglii;
- 1 spotkanie (wykłady) organizowane przez Polskie Towarzystwo Chorób Nerwowo-Mięśniowych Oddział Regionalny w Poznaniu dla osób z niepełnosprawnością w ramach realizowanego programu „Co każdy z niepełnosprawnością wiedzieć powinien 2018”,
- 7 spotkań z pracownikami ZUS-u dot. m. in. świadczeń emerytalno-rentowych, świadczeń przedemerytalnych, prowadzenia działalności gospodarczej, elektronicznych zwolnień lekarskich itp. Spotkania te cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród osób bezrobotnych,
- Dzień Otwarty w ramach Europejskich Dni Pracodawcy – celem zorganizowania tego Dnia, było przede wszystkim wzmocnienie współpracy PSZ z pracodawcami, podniesienie wiedzy pracodawców w zakresie usług oferowanych przez PSZ, kreowanie pozytywnego wizerunku urzędów pracy, a także pomocy pracodawcom w znalezieniu odpowiednich kandydatów do pracy.

1.5. Barometr zawodów

Barometr zawodów, to jednoroczna prognoza sytuacji w zawodach. Barometr dzieli zawody na trzy grupy: deficytowe, zrównoważone i nadwyżkowe. Zawody deficytowe to takie, w których liczba wolnych miejsc pracy jest większa niż liczba osób zainteresowanych podjęciem pracy i

str. 32

spełniających wymagania pracodawców (najtrudniej pracodawcom znaleźć kandydatów do pracy). Zawody zrównoważone to te, w których liczba wolnych miejsc pracy jest zbliżona do liczby osób zainteresowanych podjęciem pracy i spełniających wymagania pracodawców. Zawody nadwyżkowe, w których liczba wolnych miejsc jest mniejsza niż liczba osób zainteresowanych podjęciem pracy i spełniających wymagania pracodawców (najtrudniej osobom poszukującym pracy znaleźć zatrudnienie).

Barometr pokazuje zapotrzebowanie na zawody w każdym z powiatów w Polsce oraz na poziomie województw. Jest badaniem jakościowym. Powstaje osobno dla każdego powiatu w Polsce. Opiera się na opinii ekspertów, którzy na przełomie III i IV kwartału spotykają się i wspólnie analizują sytuację w poszczególnych zawodach. Podczas oceny eksperci posilkują się danymi na temat liczby ofert pracy oraz liczby osób zarejestrowanych w konkretnym zawodzie. Gromadzone dane statystyczne nie oddają w pełni sytuacji na rynku pracy, dlatego tak ważne są, wykraczające poza statystyki, informacje gromadzone przez pracowników urzędów pracy, agencji zatrudnienia, przedstawicieli pracodawców, OHP itp. Uwzględniane właśnie w omawianym badaniu. Szczegółowe dane: www.barometrzawodow.pl

1.6. Informacje Starosty na temat możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych podmiotu powierzającego wykonanie pracy cudzoziemcom

Test rynku pracy, to informacja starosty na temat braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy w oparciu o rejestry osób bezrobotnych i poszukujących pracy lub o negatywnym wyniku rekrutacji organizowanej dla pracodawcy, która sporządzona jest z uwzględnieniem pierwszeństwa dostępu do rynku pracy dla obywateli polskich oraz cudzoziemców, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-11. W tym celu pracodawca zgłasza ofertę pracy na stanowisko, na którym będzie zatrudniony cudzoziemiec do powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca.

Informacja starosty wydawana jest na wniosek podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi w terminie:

- nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia oferty pracy w powiatowym urzędzie pracy, jeżeli z analizy rejestrów bezrobotnych i poszukujących pracy nie wynika, że istnieje możliwość zorganizowania rekrutacji;

- nie dłuższym niż 21 dni od dnia złożenia oferty pracy w przypadku organizowania rekrutacji wśród bezrobotnych i poszukujących pracy.

W 2018 roku wydaliśmy 40 informacji starosty na 199 miejsc pracy (nastąpił wzrost w porównaniu do roku poprzedniego o 33 miejsca pracy).

1.7. Europejskie pośrednictwo pracy- usługi sieci EURES

W 2018 roku w PUP Oborniki zarejestrowano 714 ofert pracy EURES oraz 22 informacje dotyczące pracy za granicą z Agencji Pracy. W ramach sieci EURES pośrednicy pracy dysponowali 5178 miejscami pracy. W 2018 roku można zauważyć utrzymujący się spadek zainteresowania podjęciem pracy za granicą i migracją zarobkową wśród osób zarejestrowanych w PUP. W większości z tych ofert pracy wymagana jest znajomość języka obcego, co stanowi dużą barierę w podejmowaniu zatrudnienia.

1.8. Sprawozdania

Pracownicy działu Pośrednictwa pracy w ramach wyznaczonych obowiązków sporządzają również diagnozy i sprawozdania. W roku 2018 przygotowano następujące raporty:

Kwartalne sprawozdanie EURES – (4), Raport miesięcznych informacji o wolnych miejscach pracy (12), a także Krajowy Plan Działania Sieci Eures w Polsce 2018r.

1.9. Współpraca z innymi instytucjami

W ramach porozumienia zawartego pomiędzy Powiatowym Urzędem Pracy w Obornikach a Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Obornikach, Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Rogoźnie, Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Ryczywole, Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Obornikach, pośrednicy pracy - doradcy klienta kontynuowali współpracę z ww. instytucjami oraz z Państwową Inspekcją Pracy w Poznaniu.

Podtrzymywano także stałą współpracę z Wydziałem Badań i Analiz Rynku Pracy w Wojewódzkim Urzędzie Pracy w Poznaniu, kontynuującego rolę Wielkopolskiego Obserwatorium Rynku Pracy oraz Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w Obornikach.

1.10. Powroty z emigracji

Przekazano 27 wniosków do Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Poznaniu, które złożyły za naszym pośrednictwem osoby bezrobotne powracające po pracy z zagranicy w celu przyznania zasiłku dla bezrobotnych. Przekazano 11 wniosków do Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Poznaniu, które złożyły za naszym pośrednictwem osoby poszukujące zarejestrowane w celu pobierania zasiłku transferowanego.

2. Poradnictwo zawodowe

Poradnictwo zawodowe jest procesem, w którym doradca zawodowy i klient (osoba radząca się) pracują wspólnie nad świadomym i samodzielnym podjęciem przez klienta decyzji dotyczącej drogi rozwoju zawodowego oraz nad dostosowaniem się do wymogów rynku pracy.

Poradnictwo grupowe, to zajęcia warsztatowe prowadzone przez doradcę zawodowego, który poprzez realizację określonego programu stymuluje grupę w działaniach zmierzających do uzyskania przyjętych celów. Zajęcia odbywają się w małych grupach (8-12 osób) przy zastosowaniu aktywizujących technik pracy. Czas ich trwania uzależniony jest od przyjętego programu. Warsztaty realizowane są cyklicznie.

Poradnictwo indywidualne, to spotkanie lub kilka spotkań indywidualnych klienta (osoby bezrobotnej /poszukującej pracy) z doradcą zawodowym, podczas których wspólnie pracują oni nad rozwiązaniem sytuacji problemowych, które mogą dotyczyć:

- wyboru lub zmiany zawodu;
- uzupełnienia lub zmiany kwalifikacji zawodowych;
- wyboru kierunku kształcenia lub szkolenia;
- planowania rozwoju zawodowego;
- wyboru miejsca pracy;
- wyboru formy pomocy określonej w ustawie.

Informacja zawodowa jest zbiorem danych potrzebnych radzącemu się do podejmowania kolejnych decyzji:

- edukacyjnych;
- zawodowych;
- wejścia na rynek pracy - decyzji związanych z zatrudnieniem.

W okresie sprawozdawczym doradcy zawodowi udzielili 427 porad indywidualnych. W ramach grupowych porad i informacji zawodowych zorganizowano 23 spotkania, w których uczestniczyło 140 osób. Doradcy zawodowi przeprowadzili 21 testów kompetencji i predyspozycji zawodowych (narzędzie do badania z użyciem komputera, specjalistycznych programów- KZZ, NBK).

Licencjonowani doradcy zawodowi po raz pierwszy w takiej skali zastosowali testy Kwestionariusza Zainteresowań Zawodowych. KZZ to narzędzie diagnostyczne, które służy do badania zainteresowań zawodowych. Powstał w oparciu o najbardziej użyteczne teorie doradztwa zawodowego oraz współczesną wiedzę na temat zainteresowań zawodowych. Jako narzędzie pomaga w określeniu preferencji zawodowych. Ma ono formę kwestionariusza, którego wypełnienie w zależności od indywidualnego tempa pracy zajmuje od 30 do 90 minut.

KZZ bada następujące zainteresowania zawodowe:

- określeniu zainteresowań zawodowych
- wyborze lub zmianie zawodu
- wyborze szkoły, uczelni
- określeniu kierunku kształcenia i szkolenia
- poznaniu przyczyn niepowodzeń zawodowych

Test wypełnia zainteresowany na komputerze. Badanie trwa do 90 minut i kończy się raportem z wynikami badania w wersji opisowej i graficznej. Wyniki omawia się z doradcą zawodowym na spotkaniach dedykowanych – indywidualna porada zawodowa.

Z kolei drugi test użytkowany przez naszych doradców zawodowych, to Narzędzie do Badania Kompetencji (NBK) - test służący do badania kompetencji zawodowych:

- osobistych
- społecznych
- menadżerskich

W ciągu jednej z sesji możliwe jest badanie tylko:

- jednej z 18 kompetencji,
- zestawu kompetencji (max. 5).

- to określenie profilu ogólnego, który obrazuje potencjał zawodowy (jest to wstępna diagnoza dla osób, które nie mają sprecyzowanych zainteresowań i oczekiwań zawodowych),
- jednego z 43 profili kompetencyjnych przygotowanych dla wybranych stanowisk pracy (każdy bada 4 kompetencje).

Test wypełnia zainteresowany na komputerze. Badanie trwa do 60 minut i kończy się raportem z wynikami badania w wersji opisowej i graficznej. Wyniki omawia się z doradcą zawodowym na spotkaniach dedykowanych – indywidualna porada zawodowa.

3. Projekty z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Rezerwy Ministra

3.1 Projekt pozakonkursowy „Aktywizacja osób młodych pozostających bez pracy w powiecie obornickim (III)” realizowanego przez Powiat Obornicki / Powiatowy Urząd Pracy w Obornikach w ramach Osi priorytetowej 1 Osoby młode na rynku pracy, Działania 1:1 Wsparcie osób młodych pozostających bez pracy na regionalnym rynku pracy, Poddziałania 1.1.1 Wsparcie udzielane z Europejskiego Funduszu Społecznego, Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój.

- Okres realizacji projektu 01.01.2017r. – 30.06.2018r.
- Budżet projektu 1.632.753,19zł.
- Liczba uczestników projektu: 174 (6 uczestników skorzystało z dwóch form kosztowych w ramach projektu)
- Formy wsparcia:
 - Poradnictwo zawodowe i/ lub pośrednictwo pracy – 174 osoby
 - Staż – 85 osób
 - Szkolenia – 61 osób
 - Bon stażowy – 15 osób
 - Bon zatrudnieniowy – 1 osoba
 - Bon szkoleniowy – 3 osoby
 - Jednorazowe środki na rozpoczęcie działalności gospodarczej – 15 osób

3.2 Projekt pozakonkursowy „Aktywizacja osób młodych pozostających bez pracy w Powiecie Obornickim (IV)” realizowanego przez Powiat Obornicki/ Powiatowy Urząd Pracy w Obornikach w

ramach Osi priorytetowej I Osoby młode na rynku pracy, Działania 1.1 Wsparcie osób młodych pozostających bez pracy na regionalnym rynku pracy, Poddziałania 1.1.1 Wsparcie udzielane z Europejskiego Funduszu Społecznego, Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój.

- Okres realizacji projektu 01.01.2017r. – 30.06.2018r.
- Budżet projektu 1.340.033,37zł.
- Liczba uczestników projektu: 182
- Formy wsparcia:
 - Poradnictwo zawodowe i/ lub pośrednictwo pracy – 182 osoby
 - Staż – 100 osób
 - Szkolenia – 60 osób
- Jednorazowe środki na rozpoczęcie działalności gospodarczej – 22 osoby

3.3 Projekt pozakonkursowy „Aktywizacja zawodowa osób bezrobotnych i poszukujących pracy w powiecie obornickim (III)” w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014 – 2020, Oś priorytetowa 6: Rynek pracy, Działanie 6.1: Aktywizacja zawodowa osób bezrobotnych i poszukujących pracy – projekty pozakonkursowe realizowane przez PSZ realizowanego przez Powiat Obornicki/ Powiatowy Urząd Pracy w Obornikach.

- Okres realizacji projektu 01.01.2017r. – 30.06.2018r.
- Budżet projektu 1.122.243,21zł.
- Liczba uczestników projektu: 142
- Formy wsparcia:
 - Poradnictwo zawodowe i/ lub pośrednictwo pracy – 142 osoby (3 uczestników skorzystało z dwóch form kosztowych w ramach projektu)
 - Staż – 84 osoby
 - Szkolenia – 43 osoby
- Jednorazowe środki na rozpoczęcie działalności gospodarczej – 18 osób

3.4 Projekt pozakonkursowy „Aktywizacja zawodowa osób bezrobotnych i poszukujących pracy w powiecie obornickim (IV)” w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014 – 2020, Oś priorytetowa 6: Rynek pracy, Działanie 6.1: Aktywizacja zawodowa osób bezrobotnych i poszukujących pracy – projekty pozakonkursowe realizowane przez PSZ, realizowanego przez Powiat Obornicki/ Powiatowy Urząd Pracy w Obornikach.

- Okres realizacji projektu 01.01.2018r. – 30.06.2019r.
- Budżet projektu 644.278,63zł.
- Liczba uczestników projektu: 80
- Formy wsparcia:
 - Poradnictwo zawodowe i/ lub pośrednictwo pracy – 80 osób
 - Staż – 35 osób
 - Szkolenia – 23 osoby
 - Jednorazowe środki na rozpoczęcie działalności gospodarczej – 22 osoby

3.5 Przygotowano wnioski o przyznanie dodatkowych środków Funduszu Pracy z Rezerwy Ministra – na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych.

a. I nabór

Program: program aktywizacji zawodowej osób długotrwale bezrobotnych

- rodzaj wsparcia: staż, szkolenia, roboty publiczne
- okres realizacji: kwiecień 2018r. – 31.12.2018r. – 7 osób,
- przyznana kwota: 46.500,00zł.

Program: program aktywizacji zawodowej bezrobotnych w wieku 45 lat i powyżej

- rodzaj wsparcia: staż, szkolenia, jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej
- okres realizacji: kwiecień 2018r. – 31.12.2018r. – 6 osób,
- przyznana kwota: 50.200,00zł.

b. II nabór

Program: program aktywizacji zawodowej bezrobotnych na wsi

- rodzaj wsparcia: staż, szkolenia, refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy dla skierowanych na te miejsca pracy bezrobotnych
- okres realizacji: czerwiec 2018r. – 31.12.2018r. – 29 osób,
- przyznana kwota: 133.600,00 zł.

c. III nabór

Program: program aktywizacji zawodowej bezrobotnych na wsi

- rodzaj wsparcia: staż, jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej
- okres realizacji: czerwiec 2018r. – 31.12.2018r. – 6 osób,
- przyznana kwota: 44.800,00zł.

d. IV nabór

Program: program aktywizacji zawodowej bezrobotnych na wsi

- rodzaj wsparcia: jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej
- okres realizacji: październik 2018r. – 31.12.2018r. – 3 osoby,
- przyznana kwota: 40.000,00 zł.

4. Szkolenia

Informacja o liczbie osób objętych wsparciem w kresie od 01.01.2018r. – 31.12.2018r.

Tabela 12. Liczba osób skierowanych na szkolenia w 2018r.

Źródło: Opracowanie własne PUP

Liczba osób skierowanych na szkolenia: 99 osób	
a. szkolenie indywidualne	96 osób skierowano (ukończyły 93 osoby)
b. bony szkoleniowe	3 osoby skierowano (ukończyły 3 osoby)
c. szkolenie grupowe	0 osób

W ramach

- programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) szkolenia indywidualne odbyły 53 osoby,
- Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego (W RPO) szkolenie indywidualne odbyło 27 osób.

Ze środków pochodzących z rezerwy Ministra:

- przeznaczonych dla osób zamieszkałych na wsi szkolenie indywidualne odbyła 1 osoba

- przeznaczonych dla osób długotrwale bezrobotnych szkolenie indywidualne odbyły 2 osoby
- przeznaczonych dla osób w wieku powyżej 45 roku życia szkolenie indywidualne odbyła 1 osoba

W ramach Funduszu Pracy:

- szkolenie indywidualne odbyło 12 osób

Tematyka szkoleń indywidualnych – prowadzonych w 2018 roku:

1. Kurs prawa jazdy kat. C
2. Kurs prawa jazdy kat. C+E
3. Kurs prawa jazdy kat. D
4. Kurs prawa jazdy kat. B+E
5. Kwalifikacja wstępna przyspieszona do kat. C, C+E
6. Kwalifikacja wstępna do kat. C, C+E
7. Kwalifikacja wstępna przyspieszona do kat. D
8. Szkolenie okresowe do kat. C, C+E
9. Szkolenie indywidualne kierowcy w zakresie szkolenia okresowego kat. D1, D1+E, D, D+E
10. Operator wózka jezdniowego – podnośnikowe z wyłączeniem specjalizowanych – kategoria urządzeń II WJO
11. Kurs magazyniera z obsługą wózka jezdniowego
12. Kurs przygotowawczy do egzaminu na uprawnienia w zakresie eksploatacji, dozoru do i powyżej 1 kV i prac kontrolno – pomiarowych do 1 kV
13. Kurs energetyczny SEP w zakresie eksploatacji, pomiarów i dozoru
14. Kurs komputerowy z certyfikatem ECDL
15. Kurs operatora koparki jednoznaczyniowej kl. III
16. Kurs spawania blach spoinami czołowymi met. TIG
17. Uprawnienia elektryczne gr 1 eksploatacja
18. PRINCE2 Foundation & Practitioner
19. Kurs kosztorysowania
20. Kurs szycia odzieży dziecięcej oraz konstrukcji odzieży dziecięcej
21. Intensywny kurs stylizacji rzęs, brwi, paznokci, wizażu i pielęgnacji twarzy
22. Kurs medyczno – zielarski z zakresu towaroznawstwa

23. Kurs księgowości z elementami kadry – płace

24. Kosmetyka praktyczna

25. Stylizacja paznokci

5. Dofinansowanie wynagrodzenia na zatrudnienie skierowanego bezrobotnego po 50 roku życia

Liczba pracodawców, którym dofinansowano wynagrodzenia za zatrudnienie bezrobotnego powyżej 50 roku życia:

- umowy podpisane w 2018r. – 3 pracodawców, za zatrudnienie 3 osób
- kontynuacja umów z roku 2017 – 3 pracodawców za zatrudnienie 3 osób
- kontynuacja umowy z roku 2016 – 1 pracodawca za zatrudnienie 1 osoby

6. Krajowy Fundusz Szkoleniowy

W okresie od stycznia do grudnia 2018r. wpłynęło 27 wniosków o dofinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców.

Podpisano 13 umów z pracodawcami, z czego 11 udało się zrealizować. Pracodawcy otrzymali dofinansowanie do kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy na łącznie 28 osób.

7. Pozostałe formy aktywizacji bezrobotnych

7.1 Umowy stażowe

W okresie od 01.01.2018r. do 31.12.2018r. wpłynęły 252 wnioski o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu dla osób bezrobotnych. Podpisano 162 umowy o organizację stażu. Ogółem w ww. okresie staż rozpoczęły 153 osoby bezrobotne (w tym 110 kobiet) i jedna osoba poszukująca pracy. W 2018 roku 208 osób ukończyło staż (153+1+54 – staże przechodzące z 2017r.).

Staż trwały średnio od 3 do 6 miesięcy. Bezrobotni zostali skierowani do odbycia staży w ramach poszczególnych programów:

- 26 osób bezrobotnych realizowało staż ze środków Funduszu Pracy,
- 31 osób bezrobotnych zostało skierowanych na staż ze środków Rezerwy Ministra dla osób zamieszkujących na obszarach wiejskich

- 4 osoby bezrobotne zostały skierowane na staż ze środków Rezerwy Ministra dla osób długotrwale bezrobotnych,
- 1 osoba poszukująca pracy odbywała staż ze środków PFRON,
- 17 osób bezrobotnych realizowało staż w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego,
- 71 osób zostało skierowanych do odbycia stażu w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój,
- 4 osoby bezrobotne odbywały staż finansowany ze środków Rezerwy Ministra dla osób w wieku 45 lat i powyżej.

32 osoby nie realizowały stażu zgodnie z terminami zawartymi w umowie z następujących przyczyn:

- podjęcie zatrudnienia (11 osób),
- rozpoczęcie studiów w systemie stacjonarnym (1 osoba),
- nieusprawiedliwione nieobecności (7 osób),
- rozwiązanie umowy stażowej z inicjatywy organizatora stażu, z uwagi na niespełnienie jego oczekiwań w stosunku do skierowanej osoby bezrobotnej (4 osoby),
- likwidacja miejsca odbywania stażu (1 osoba),
- brak opieki nad dzieckiem (1 osoba),
- poszukiwanie pracy i brak czasu na naukę (1 osoba),
- zmiana miejsca zamieszkania (3 osoby),
- likwidacja działalności gospodarczej przez organizatora stażu (2 osoby),
- nadmierna ilość obowiązków na stażu (1 osoba).

Spośród 154 osób, które podjęły staż w 2018 r.:

- 90 osób podjęło pracę po zakończonym stażu,
- 2 osoby rozpoczęły prowadzenie działalności gospodarczej,
- 22 osoby ukończą staż w 2019 r.,
- 40 osób nie podjęło zatrudnienia po ukończonym stażu.

7.2 Dofinansowania i refundacje

W okresie od stycznia do końca grudnia 2018r. do PUP w Obornikach wpłynęło 68 wniosków osób bezrobotnych o dofinansowanie na rozpoczęcie działalności gospodarczej i 7 wniosków o refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla osoby bezrobotnej.

Podpisano 55 umów z osobami bezrobotnymi o przyznanie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej, w tym 19 umów z kobietami. 22 umowy zostały podpisane w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (POWER) i 21 umów w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego (WRPO).

Spośród 55 osób, które otrzymały dofinansowanie, 15 to osoby do 25 roku życia, 4 osoby powyżej 50 roku życia. Dofinansowanie otrzymało 31 osób z Gminy Oborniki, 20 osób z Gminy Rogoźno i 4 osoby z Gminy Ryczywół.

Z pracodawcami podpisano 5 umów o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych, ze środków Funduszu Pracy. Na nowopowstałe stanowiska skierowano 5 osób, w tym 2 kobiety.

Tabela 14. Dofinansowania na rozpoczęcie działalności gospodarczej, udzielone w 2018r. wg wieku, płci, gmin i miejsca zamieszkania.

Zródło: Opracowanie własne PUP

	Ilość osób	%
do 25 roku życia	15	27,27
powyżej 50 roku życia	4	7,27
kobiety	19	34,54
mężczyźni	36	64,45
Oborniki	31, w tym 12 kobiet	56,36 (21,82)
Rogoźno	20, w tym 5 kobiet	36,36 (9,09)
Ryczywół	4, w tym 2 kobiety	7,27 (3,64)
z terenów wiejskich	26	47,27

7.3 Umowy ze środków PFRON

W 2018r. podpisano jedną umowę na rozpoczęcie działalności gospodarczej przez osobę niepełnosprawną. Nie podpisano żadnej umowy o refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej.

7.4 Umowy w ramach robót publicznych

W 2018r. PUP skierował do pracy w ramach robót publicznych 6 osób ze środków Funduszu Pracy, 3 zostały zatrudnione, natomiast z Rezerwy Ministra MRPiPS – 1 osoba została skierowana do Urzędu Miejskiego w Rogoźnie (została zatrudniona na 1 miesiąc po zakończeniu pracy). Pozostałe Urzędy zrezygnowały i nie złożyły wniosków.

7.5 Refundacja kosztów zatrudnienia osób po 30 roku życia – art. 150f Ustawy

Umowy w ramach tego programu w roku 2018 nie były już podpisywane (wygasły w grudniu 2018r.).

7.6 Dodatek aktywizacyjny, zwrot kosztów dojazdu

Rozpatrzono 117 wniosków o przyznanie i dokonanie wypłaty dodatku aktywizacyjnego. Pozytywnie rozpatrzono 115, wydano 234 decyzje. O zwrot kosztów dojazdu do miejsca pracy w 2018r. ubiegały się 4 osoby.

8. Pozostałe działania Urzędu Pracy

- Współpraca z instytucjami, organizacjami i urzędami:

ilość odpowiedzi na zapytania

➤ Komorników	- 795
➤ Policji	- 351
➤ Sądów i Prokuratury	- 147
➤ ZUS-u	- 95
➤ Inne (m. in. OPS, WUP, PUP-y, itp.)	- 158
➤ Straż Graniczna	- 4

- Ilość wydanych decyzji - 5.258

- Ilość wydanych postanowień - 48
- Ilość wydanych zaświadczeń - 675
- Ilość wydanych zaświadczeń do OPS drogą elektroniczną (Program SEPI) - 662

Pozostałe zadania:

- wysłano 11 upomnień w sprawie spłaty nienależnie pobranych świadczeń
- wystawiono 12 tytułów egzekucyjnych
- wydano 1035 PIT-11 za 2017r.
- zostało utworzonych, zweryfikowanych i wysłanych do ZUS 12 deklaracji ZUS DRA oraz 102 korekty deklaracji ZUS
- wydano 1104 roczne raporty składek społecznych i zdrowotnych za 2017r.
- zweryfikowano 12 raportów ZUS U3, łącznie 517 osób
- wysłano do ZUS 6.938 szt. Dokumentów – ZUS ZZA, ZUS ZUA, ZUS ZWUA i ZUS ZCNA
- sporządzono oraz rozliczono memoriałowo i kasowo 577 list wypłat dla bezrobotnych
- sporządzono 364 listy wypłat za dojazdy i badania
- zawarto porozumienie z Centrum Integracji Społecznej w Rogoźnie na 45 osób
- wypłacono i rozliczono 12 zaliczek wypłacanych dla CIS na refundację świadczeń integracyjnych
- sporządzono 1 umowę w sprawie refundacji składek ZUS dla 1 spółdzielni socjalnej dla 6 osób
- wypłacono i rozliczono refundacje składek ZUS dla osób zatrudnionych w spółdzielniach socjalnych w okresie od marca 2018r. do września 2018r.

9. Oświadczenia o zamiarze powierzenia wykonywania pracy cudzoziemcom oraz zezwolenia na pracę sezonową cudzoziemców

9.1 Liczba złożonych oświadczeń – 2560

Liczba oświadczeń wpisanych do ewidencji – 2387

Podział na obywatelstwo:

- Armenia – 6	- Mołdawia – 9
- Białoruś – 29	- Ukraina – 2306
- Gruzja – 37	- Rosja – 0

Podział ze względu na płeć:

- kobiety – 560
- mężczyźni – 1827

Liczba odmów wpisu oświadczeń do ewidencji – 76 (najczęstszą przyczyną odmowy wpisu było niedopełnienie obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, na Fundusz Pracy i FGŚP).

Liczba wniosków:

- pozostawionych bez rozpatrzenia – 50
- umorzonych – 8
- anulowanych – 22

9.2 Liczba zezwoleń na pracę sezonową -75. Wszystkie dotyczyły obywateli Ukrainy.

Podział ze względu na płeć:

- kobiety – 49
- mężczyźni – 26

Wnioski rozpatrzone w procedurze tzw. „ścieżki krajowej” – cudzoziemiec przebywa na terytorium RP – 40

Wnioski rozpatrzone w procedurze tzw. „ścieżki zagranicznej” – cudzoziemiec będzie się starał o wyjazd do RP – 35

IV. Audyty i kontrole w 2018r.

Liczba przeprowadzonych kontroli – 2

- WUP Poznań (13-14.04.2018r.), kontrola Projektu R.P.W.P.06.01.00-30-0008/17
- Wojewoda Wielkopolski (04-12.10.2018r), przedmiotem kontroli była realizacja zadań, wynikających z przestrzegania przepisów Ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018r. poz. 1265) w zakresie:
 - sprawdzenia realizacji zaleceń zawartych w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 13.03.2017r. znak: PS-V.863.1.2017.2.3,
 - rejestracji oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcom,
 - wydawania zezwoleń na pracę sezonową cudzoziemcom.

V. Budżet, Fundusz Pracy

1. Plan Budżetu dla powiatowego Urzędu pracy na rok 2018

Plan budżetu 2018r. **1 265 329,00**

Wykonanie na dzień 31.12.2018r. (tj. 100%) **1 265 329,00**

Wynagrodzenia i pochodne wraz z opisem na ZFŚS 1 174 622,95 zł

Wydatki rzeczowe 90 706,05 zł

2. Ubezpieczenie zdrowotne dla bezrobotnych bez prawa do zasiłku

(dział 851 rozdział 85156§4130)

PLAN: 529 363,00 zł. **Wykonanie: 509 203,77 zł. (99,19%)**

3. Środki PFRON na zadania z zakresu rehabilitacji zawodowej w 2018r.

Środki planowane do wypłaty przez PCPR 23 647,22 zł

Wykonanie na dzień 31.12.2018r. (tj. 100%) 23 647,22 zł

Dokonanie zwrotu kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej zarejestrowanej jako poszukująca pracy (art. 26e).

4. Fundusz Pracy

Łączna kwota środków Funduszu Pracy w 2018r. na realizację zadań:

4 456 300,00

➤ formy aktywne Funduszu Pracy	733 818,79
➤ EFS	2 013 881,79
➤ formy aktywne -Rezerwa Ministra	315 100,00
➤ Krajowy Fundusz Szkoleniowy	109 000,00
➤ Program dla Młodych do 30 r. życia – art. 150f	1 284 500,00

Wydatki na dzień 31.12.2018 – Formy aktywne

4 266 242,98

➤ środki wydatkowane na formy aktywne FP	2 298 768,42
➤ środki na formy aktywne EFS	1 967 474,56

z tego:

✓ szkolenia + bon szkoleniowy	300 406,11
✓ dofinansowanie wynagrodzeń bezrobotnych powyżej 50	57 260,98
✓ roboty publiczne	79 522,91
✓ refundacja ZUS, Spółdzielnie Socjalne	26 749,01
✓ stypendia stażowe + bon stażowy	1 543 286,58
✓ dotacje dla bezrobotnych na podjęcie działalności gospodarczej	898 832,43
✓ refundacja doposażenia stanowiska pracy	100 000,00
✓ refundacja kosztów przejazdu do pracy	803,12
✓ Krajowy Fundusz Szkoleniowy	109 000,00
✓ Bon zatrudnieniowy	7 479,90
✓ Refundacja wynagrodzeń art. 150f.	1 142 901,94

Wydatki na świadczenia dla bezrobotnych nielimitowane

2 333 375,86

➤ zasiłki dla bezrobotnych - składki ZUS	2 036 121,00
➤ świadczenia integracyjne	217 832,86
➤ dodatki aktywizacyjne	79 422,00

Łączna kwota wydatków na koniec 2018r.

6 742 642,28

str. 49

Plan na finansowanie innych fakultatywnych zadań **181 600,00**

Wydatki na dzień 31.12.2018r. wykonano w 78,76% **143 023,44**

- pozostałe wydatki dotyczące Funduszu Pracy na zakup materiałów, wyposażenia, programów i licencji, koszty wysyłki, prowizje od wypłaconych świadczeń, szkolenia pracowników oraz koszty rad rynku pracy.

PODSUMOWANIE

W 2018 roku obserwowaliśmy dalsze zmiany na rynku pracy, związane głównie z niedoborem pracowników, praktycznie we wszystkich branżach. Spadający poziom bezrobocia oraz rosnące zapotrzebowanie na siłę roboczą powodują konieczność uruchomienia zasobów ludzkich, które do tej pory nie były aktywizowane, lub aktywizowane nieskutecznie.

Celem naszych starań było m. in. w 2018r. dalsze zmniejszenie osób z profilem III – głównie zmiana postawy klientów z pasywnej na aktywną. Efektem działań doradców klienta w wyniku kompleksowej diagnozy sytuacji klientów był fakt, że na 747 osób bezrobotnych tylko 66 osób posiadało III profil pomocy.

Analiza sytuacji osób, które zostały zdiagnozowane wykazała, że znaczna część klientów posiada deficyty oraz bariery i trudności związane z powrotem do aktywności zawodowej. Najczęściej barierami są:

- długa przerwa w zatrudnieniu
- nieumiejętność poruszania się po rynku pracy
- brak przygotowanych dokumentów aplikacyjnych
- niechęć przed rozmową kwalifikacyjną
- niska samoocena
- brak opieki nad dziećmi
- urlopy rodzicielskie – brak aktywności przez 52 tygodnie po urodzeniu dziecka
- brak wiedzy na temat technik poszukiwania pracy
- brak odpowiednich kwalifikacji
- ograniczona mobilność
- brak motywacji do podjęcia zatrudnienia

- roszczeniowa postawa
- spadek aktywności zawodowej w wyniku otrzymywania 500+
- niechęć do legalnej pracy w związku z zadłużeniem, wobec banku, sprawami komorniczymi
- przebywanie w Ośrodku MONAR
- powrót z zakładów karnych
- zły stan zdrowia
- niski poziom wykształcenia
- mało atrakcyjne warunki pracy

PUP w Obornikach jest w stanie dopasować formę aktywizacji dla większości osób z różnymi problemami i deficytami. Niestety, często nasze działania nie są spójne z oczekiwaniami osób bezrobotnych. Część osób zarejestrowanych deklaruje tylko chęć posiadania ubezpieczenia zdrowotnego i nie jest zainteresowana żadną formą pomocy.

Aby zintensyfikować swoje działania podpisaliśmy nowe porozumienia z Ośrodkami Pomocy Społecznej oraz Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie. W aktywizacji wspólnego klienta instytucje PUP i OPS realizują podobne działania. Istotne jest, aby w całym procesie, aktywizacji podejmowane działania uzupełniały się a nie powielaly czy wykluczały. Dlatego też współpraca powinna gwarantować realizację usług na jak najwyższym poziomie jakości i efektywności. Przedstawiciele jednostek spotykają się przynajmniej raz na kwartał, aby wspólnie omówić nurtujące problemy.

Pomimo zmniejszającej się liczby osób bezrobotnych, praca doradców klienta i doradców zawodowych jest bardzo trudna i stresująca. Wynika to ze struktury osób zarejestrowanych, którzy często nie wykazują żadnych potrzeb w zakresie pomocy na drodze zatrudnienia. Ich potrzeby kończą się na posiadaniu ubezpieczenia zdrowotnego. Brak gotowości skutkuje pozbawieniem statusu osoby bezrobotnej. Niestety, po okresie karencji wracają ponownie i sytuacja się powtarza.

Istotną rolę w procesie diagnozy i aktywizacji odgrywa indywidualna porada zawodowa świadczona przez doradców zawodowych. Niestety w chwili obecnej te stanowiska są połączone i doradcy zawodowi stali się doradcami klienta z innym zakresem obowiązków. Doradztwo zostało zepchnięte na dalszy plan, a porady muszą odbywać się w pośpiechu, głównie na potrzeby związane z projektami.

Ze względu na strukturę osób bezrobotnych i sytuację na rynku pracy, rola doradców zawodowych powinna wzrosnąć. Tylko indywidualna, systematyczna praca z klientem PUP może zwiększyć szanse na zmianę ich sytuacji zawodowej, mentalnej i społecznej. Jest to proces, a nie jednostkowe działanie. Niestety w chwili obecnej taka długofalowa współpraca z klientem nie jest możliwa ze względu na ograniczenia kadrowe i inne zadania doradców.